

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ob letošnjem občinskem prazniku

Domicil II. grupi odredov

V okrašeni dvorani občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje je bila 8. julija 1967 slavnostna seja obeh zborov skupščine. Poleg odbornikov so se je udeležili tudi častni gostje, med njimi predsednik mestnega sveta inž. Miha Košak, sekretar mestnega komiteja ZK Franc Mirtič, predsednik mestnega odbora SZDL Janez Zemljarič, predstavniki mesta Celje, borci II. grupe odredov in še mnogi drugi družbeno politični delavci občine in mesta.

Po sprejetem predlogu dnevnega reda je spregovoril predsednik občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje Polde Maček:

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI

Mineva 26 let, ko so počile prve partizanske puške v območju današnje občine Ljubljana Moste-Polje. 10. julij 1941 je le eden pomembnih dni v zgodovini boja delavskega razreda naše občine, za nas pa osrednji dan občinskega praznovanja, dan, ko so naši delavci, kmetje in mladinci zagrabili za orožje, zavedajoč se, da je to edina pot do nacionalne osvoboditve izpod fašističnih okupatorjev in da pomeni zmaga v tem boju tudi vzpostavitev demokratične ljudske oblasti, oblasti, ki bo odprla lepšo bodočnost za našega delovnega človeka.

Ob teh dejstvih ne bo odveč, če si približamo v spomin glavne etape boja, ki se ni začel 10. julija 1941, temveč mnogo prej in segajo prvi koraki v same začetke nastajanja delavskega razreda v naši občini. Ta boj je bil živ že pred prvo svetovno vojno. Središče tega gibanja je bilo delavstvo vevške papirnice in moščanskih tovarn. Delavske mezdne stavke so bile že v letih 1900, 1908, 1912, protestne stavke pa v letih 1922, 1925 in 1928.

Pod vplivom oktobrske revolucije sta naraščala moč in borbenost delavskega gibanja. Železničarji v Mostah in Zaloğu so bili nosilci revolucionarnih idej. Naš delavski razred je postal sestavni del mednarodnega revolucionarnega delavskega gibanja, saj je nastal tudi pod idejnim vplivom revolucionarnih idej in dejanj delavskega razreda širom po svetu. Uporabljal je tudi izkušnje boja mednarodnega delavskega gibanja in sprejemal teorijo marksizma-leninizma.

Že leta 1920 so na Zaloški cesti padle prve žrtve, ko je takratni klerikalni voditelj in notranji minister dr. Anton Korosec ukazal streljati na neoboroženo množico. Življenje za delavske pravice je dal med drugimi Jakob Črne, ranjena pa sta bila Franc Perdan in Jože Židan.

Moč delavskega razreda se je manifestirala tudi ob volitvah, ob proslavah 1. maja, komemoracijah v spomin žrtvam na Zaloški cesti in v boju proti fašistični Orjuni, ko so naši delavci podprli trboveljske rudarje in preprečili fašistične poskuse tudi v naši občini. To je bilo obdobje bogatega revolucionarnega vrenja, ki pa je ostalo neizkoriščeno zaradi objektivnih razlogov in tudi zaradi slabosti subjektivnih sil.

Vpliv socialne demokracije in razni buržoazni posegi so tudi tu zaustavili organizacijo revolucionarnega gibanja, težak udarec pa so mu zadali protidelavski zakoni in šestojanuarska diktatura.

Oživitve revolucionarnega gibanja sega v leto 1930, ko se stopnjuje odpor proti diktaturi in ko se vse bolj čuti nov polet revolucionarne misli, ko znova oživijo delavske vrste.

Organiziran je nov partijski komitej, ki postane nosilec revolucionarne kontinuitete in nosilec politične linije. Rezultat take dejavnosti je hiter porast članstva partije in simpatizerjev. Ustanovljene so nove partijske organizacije.

Ena osnovnih nalog tega časa je bila organizacija in idejna utrditev partije, druga — prav tako važna — pa prenos dela iz zaprtih celic med najširše množice. To je komunistom tudi uspelo. S svojo idejnopolično akcijo so poživili delo v delavskih kulturnih društvih Svoboda, ki so postala središča, kjer so se zbirali revolucionarni delavci in mladina in tu dobivali prva znanja o teoriji marksizma in leninizma. Navezani so bili tudi prvi stiki s krščanskimi socialisti v vevški tovarni, in sicer kot rezultat spoznanja, da lahko proletariat doseže svoje cilje le, če je enoten. Skupaj so nastopali na volitvah pa tudi ob večmesečnem štrajku v tovarni Vevče ter v drugih tovarnah v naši občini.

V ekonomskem in političnem boju, ki je dosegel svoj višek v stavkovnem gibanju leta 1936, se je kovala enotnost delavskega gibanja. Ne samo stavkovna gibanja, tudi manifestacije in praznovanja 1. maja, protidraginske akcije, akcije pomoči internirancem v Bileci, demonstracije proti profašističnemu režimu so dakazi, da je bila partija s svojim programom in cilji tisto osrednje akcijsko središče, okoli katerega so se v večini zbrali naš delavski razred, kmetje in mladina. Komunisti se tedaj niso zapirali v lastne partijske organizacije, temveč so delovali in vodili tako delavsko kulturno društvo Svoboda in kasneje Vzajemnost, društva kmečkih fantov in deklet, društvo Sokol, strokovne in druge organizacije ter izkoristili vsako javno manifestacijo za tolmachenje ciljev in neposredne nevarnosti fašizma in profašističnega režima stare Jugoslavije. Do hudih zaostrenj s profašističnim režimom in zdiferenciranimi klerofašisti iz naše občine je prišlo tudi ob volitvah v letih 1936 in 1938. Čeprav so bile volitve javno kontrolirane, je delavsko-kmečka lista na več voliških zmagala. Takratni kandidat Franc LESKOŠEK, kandidat delavske kmečke liste, ki so ga naši ljudje poznali in vedeli, da

predstavlja partijo, je od skupnih 763 glasov, ki jih je dobil v 28 občinah ljubljanskega okraja, dobil v naši občini 43 glasov.

Partija pa ni skrbela samo za čimširšo povezavo z množicami in' za enotno fronto, temveč se je v ilegalnem delu organizacijsko in številčno utrjevala in krepila ter posvečala mnogo časa tudi idejnemu delu. Ze mnogo let pred vojno so v naši občini delovale ilegalne tiskarne, ki so nadaljevale delo med NOV; tu so bile organizirane ilegalne baze za naše vodilne člane partije, med drugimi za tovariše Edvarda Kardelja, Ivana Mačka-Matijo, Franca Leskoška, Toneta Tomšiča, Borisa Kidriča, Borisa Kraigherja in druge, tudi za komuniste drugih dežel, med njimi člana CK italijanske partije Martinija Rigoleta in Umberta Massola, ter člana kominterne in politbiroja češke partije Antonina Šverme, ki so več mesecev živeli v naši občini.

Tako je bila na predvečer fašistične okupacije in začetka oborožene vstaje dosežena enotna fronta delavcev, kmetov in mladine pod vodstvom partije, fronta z enotnimi idejnimi in (Nadalj. na 2. str.)

Korak k reorganizaciji ZK

Priprave za ustanovno konferenco bodočih krajevnih komitejev v naši občini so v teku. Pravzaprav lahko rečemo, da je napravljen korak od teoretičnega razglabljanja k praktičnim dejanjem.

Občinski komitej je predal skrb za pripravo ustanovnih konferenc in bodočih komitejev iniciativnim skupinam Kodeljevega, Polja in Zelene jame — Jarš.

Skupine tvorijo komunisti, ki so se že do sedaj odlikovali z organizacijskimi sposobnostmi. Naloge teh iniciativnih skupin so zahtevne, saj je treba poleg vsebinskih vprašanj rešiti vrsto nalog v zvezi s kadrovsko politiko in tehničnimi problemi.

Skupine, ki se ukvarjajo z vsebinskimi pripravami za konference in delo bodočih komitejev, morajo pripraviti delovni program ustanovnih konferenc, teze, na podlagi katerih se bodo osnovne organizacije in delegati že pred konferenco lahko pripravili in na konferenci z razpravami prispevali k oblikovanju idejnih in organizacijskih stališč krajevnega komiteja in članov. Morda je od teh priprav največ odvisna, ali bo vpliv komunistov do bistvenih družbenih dogajanj v bodoče dovolj močan, ali bodo komunisti vplivali na okolje v katerem živijo in delajo. Ne bi bilo odveč, če bi te skupine že pripravile tudi neke načrte za

rešitev nekaterih akutnih problemov, kot npr. sprejema mladih v ZK, saj je evidentno, da so osnovne organizacije to vprašanje zanemarile, bodisi zaradi neopravičenih in neutemeljenih pretiranih kriterijev za sprejem ali pa sploh tega niso dale na »dnevni red«; dalje: dograjevanje samoupravnega sistema, ki marsikje niti ne omogoča vpliva samoupravljalcev niti družbene skupnosti, kar je očitno zlasti v zdravstvu, šolstvu in drugje. Skratka odprtih vprašanj je precej.

Obe drugi skupini, ki se ukvarjata s kadrovskim in tehničnimi vprašanji morata prav tako rešiti vrsto zapletenih nalog, od katerih bo odvisno delo bodočega komiteja.

Čeprav sovpada čas za pripravo ustanovnih konferenc v obdobje letnih dopustov, lahko na podlagi dosedanjih rezultatov zagotovo pričakujemo, da bodo konference, ki so predvidene za september, dobro pripravljene.

VSEBINA:

- Zaposlovanje mladine 2. str.
- Ob rojstvu 3. str.
- Vevčani na reviji v Kopru 4. str.
- Udarec je bil nepričakovan 6. str.
- Leto krajevnih skupnosti 6. str.
- Vestj s terena 8. str.
- Pomisli, ugani, gremo v kino 9. str.
- Vse o športu 10. str.

V dvorani občinske skupščine Moste-Polje med slovesnostjo ob podelitvi domicila II. grupi odredov.

Moste pri plus 35 stopinj

Berite reportažo na 5. strani

Domicil II. grupi odredov

(Nadaljevanje s 1. strani)

kratičnimi političnimi cilji. Še posebej je treba poudariti, da so se v to fronto v celoti vključili krščanski socialisti, Sokoli (razen nekaj izjem) in da je bila ta enotnost dosežena že pred okupacijo leta 1941.

Partija v naši občini je imela v svojih vrstah čez 80 organiziranih in prekaljenih članov in preko 100 članov SKOJ-a. Tej fronti nasproti pa je stala v Sloveniji najbolj zagrizena skupina potuhnenih klerofašistov, članov KA, ki so jih vodili znani predvojni izdajalci, župniki in kaplani na čelu s poljskim župnikom Ketejem in drugimi.

Tako smo pričakali okupacijo, pripravljeni, da se z orožjem upremo okupatorju in začnemo boj za vzpostavitev nove demokratične ljudske oblasti. Temelji so bili že postavljeni in naši ljudje so sprejeli program in cilje OF. Tu ni bilo omahovanja. Boj se je začel na sam prvi dan vojne. Po nalogu partije so ljudje pričeli zbirati in se pripravljati na oborožen boj. To je najlepše dokumentiral župnik Kete, ki je s svojimi izdajalci budno spremljal aktivnost komunistov in simpatizerjev. V Sloveniju je zapisal: »Veliko municijsko skladišče v D. M. v Polju je na veliki petek leta 1941 zgorelo (april). Ni še bila nevarnost pred eksplozijami granat pri kraju, ko so komunisti že plenili, kar se je še rešiti iz tega skladišča dalo; veliko zalog streliva, ogromne količine ročnih bomb in podobno. Polne vozove pod skrbnim nadzorstvom komunistov domačinov so prevažali v bližnje gozdove in se je tako kopičila zaloga.« Župnik Kete je napisal tako, kot je v resnici bilo. Pozabil je le, da sta on in njegov krog začela z odkritim izdajstvom prav na velik petek leta 1941, ko je poslal v Ljubljano člana KA iz Polja Kranerja in Hirschelegerja, da povesta »narodnemu svetu«, kako komunisti zbirajo orožje. Zato so že prvi dan fašisti iskali orožje in aretirali nekaj svobodoljubnih ljudi. Temu so sledila nova izdajstva, tako da so šli komunisti in drugi revolucionarji v ilegalo že v prvih dneh okupacije.

Tako pride do prvih oboroženih skupin, do prvih partizanskih skupin, ki začnejo po nalogu partije boj z okupatorjem. Do prvih streliv in spopadov z Italijani pride na ozemlju današnje naše občine na dan fašističnega napada na SZ, ko v Semberjah pade prva žrtev fašističnega terorja delavec Slavko NOVAK, in 12. julija v Slapah, ko se večja oborožena skupina aktivistov s čolni umika v Podlipoglavske hribe in pride do obojestranskega obstreljevanja; 16. julija 1941 pa pade pod streli zaloške partizanske skupine v Besnici nekaj nemški vojak — prvi okupatorski vojak, ki je padel v območju naše današnje občine, po nemških uradnih dokumentih pa prvi vojak tretjega rajha, ki je padel na Slovenskem. Ta dejstva in ti dogodki dokumentirajo naš občinski praznik, 10. julij.

Sicer pa tem dogodkom ne gre osrednji pomen. Za naše delavsko gibanje je bilo še več pomembnejših dogodkov in vsak od njih ima in bo imel svoje mesto. Za nas je pomembno to, da je v naši občini partiji pred vojno in v revoluciji uspelo združiti vse napredne sile in jih povesti v boj za nacionalno in socialno osvoboditev. O tem pričajo tudi zgodovinska dejstva, ki govorijo o udeležbi naših ljudi v NOV. Lahko trdimo, da je šlo vse mlaho in staro — razen pešce klerofašistov, ki so se utaborili na Urhu pod okriljem okupatorjev. V tem veličastnem boju je dalo svoja življenja 966 občanov naše občine. Od tega jih je 526 padlo v NOV, 288 umrlo

v zaporih in internacijah, 59 je bilo ustreljenih talcev, 93 pa je bilo ubitih od fašističnih okupatorjev.

Ponosni smo lahko na 211 nosilcev partizanske spomenice iz leta 1941, na 13 narodnih herojev iz naše občine in na več drugih, že umrlih vidnejših revolucionarjev predvojnega delavskega gibanja, ki so padli v NOV ali umrli na posledicah naporov.

Tovarišice in tovariši!

Današnji dan in praznovanje ima za nas še poseben pomen! Domicil dajemo II. grupi odredov prvi slovenski brigadi, ki je imela v prvih dneh našega boja odločilen pomen za nadaljnji razvoj in potek partizanstva.

II. grupa odredov je delovala na Dolenjskem, Notranjskem, Gorenjskem in Koroškem in končno na Štajerskem v izredno težavnih okoliščinah in je bila vzorna predhodnica poznejših slovenskih udarnih enot. Delovala je na območju naše občine, se bojevala na Jančah, njene enote pa so dobile pomoč in zatočišče v središču sovražnikovih postojank v Zadobrovi že leta 1942. Večina borcev iz naše

Ko dajemo domicil neki enoti, ne gre za to, da kvantificiramo, koliko borcev je dalo neko območje, tudi de zato, kje je bila ustanovljena in tudi ne za to, da proslavljamo pomembnejše dogodke, ustanovitev ali delovanje v ožjem krogu borcev te enote, temveč gre za prenašanje tradicije, duha in boja te enote na mlajše generacije in na čimširši krog ljudi. Celjani so zasledovali to in tudi dostojno in veličastno opravili to nalogo. Tradicije se prenašajo in naš namen in cilj naj bo, da jih ohranimo čim dlje in v čimširšem krogu delovnih ljudi.

Med ploskanjem je predsednik občinske skupščine Polde Maček dal besedo predsedniku občinskega odbora ZZB NOV Francu Taurerju, ki je v krajšem govoru spremljal pot II. grupe odredov od prvih začetkov v hribih jugovzhodno od Ljubljane do njenega slavnega uspeha pohoda na Štajersko konec avgusta leta 1942, ko se je pridružila štajerskim partizanskim enotam.

Tovarišice in tovariši odborniki, dovolite mi, da vas pozdravim v imenu ZZB NOV naše občine in borcev partizanske enote II. grupe odredov.

Ob koncu pa je dejal:

Predlagam, da skupščina podeli domicil tej enoti s poudarkom na naslednjih dejstvih:

1. II. grupa odredov je nastajala na območju naše občine; v zimi 1941/42 je taboril Štajerski bataljon na Pugledu.

2. II. grupa odredov je na območju naše občine dosegla velik uspeh v bojih z Nemci na Jančah maja leta 1942.

3. II. grupa odredov je na območju naše občine razbila prvo belogardistično oboroženo enoto maja leta 1942 v Dobrunjah.

4. II. grupa odredov, sestavljena na Dolenjskem, je štela 513 moških; med njimi je bilo iz naše občine 296 partizanov in 8 partizank.

5. V bojih II. grupe odredov je dalo svoja življenja 157 borcev s področja naše občine.

6. Ljudski odbor Polje je leta 1947 prevzel pokroviteljstvo nad II. grupo odredov.

7. Leta 1959 je republiški odbor ZZB NOV Slovenije določil domovinske občine za vse važnejše partizanske enote. Za našo občino je bila določena II. grupa odredov.

Sodim, da je predlog za podelitev domicila utemeljen.

Glasovanje ni bilo potrebno! Z navdušenim ploskanjem so vsi navzoči potrdili enotno voljo, da podelijo domicil II. grupi odredov in se tako pridružijo Celjanom v skupnih prizadevanjih ponesti borbene tradicije te partizanske enote in prek nje svetle tradicije vsega narodnoosvobodilnega boja bodočim generacijam za zgled.

Pred zastavo II. grupe odredov je nato predsednik občinske skupščine prebral besedilo domicila in čestital častni delegaciji te partizanske enote ob podelitvi domicila. V imenu borcev se je za čestitke toplo zahvalil predsednik občinske ZZB NOV. S slavnostne seje so nato poslali brzojavki maršalu Titu in prvemu častnemu občanu občine Edvardu Kardelju.

x x x

Dvorana se je izpraznila, svečano ozračje pa se je preneslo v Podgrad. Tam je bilo začeto partizansko srečanje. Vevski pihalni orkester z obema zabavnima ansambloma, partizanski humorist Igor in seveda razigrana volja vseh prisotnih so prispevali, da bo letošnji občinski praznik ostal v razvoju občine Ljubljana Moste-Polje nepozabno doživetje.

x x x

Za hip smo obstali, se s ponosom ozrlj na težko, a zmagovito prehojeno pot in še bolj strnili sile za naprej.

Pomoč arabskemu ljudstvu

Doslej so darovali pomoč toda akcijo bo treba pospešiti.

Dosedanji odbori za pomoč vietnamskemu ljudstvu so se ob agresiji Izraela na arabske države preimenovali v odbore za pomoč žrtvam imperialistične agresije. Naloga njihovih odborov je ostala enaka za zbiranje denarne in materialne pomoči.

Akcijo, ki se je pričela zadnje dni junija, so želeli zaključiti konec prihodnjega meseca, vendar se je zaradi izredno velikega obsega in nekaterih objektivnih težav zavlekla oz. še traja. Težave nastajajo predvsem zato, ker nekatera podjetja dajejo pomoč v materialu ali celo spreminjajo denarna nakazila v blagovne izdelke, ki jih bo moral koordinacijski odbor za pomoč žrtvam imperialistične agresije prodajati na licitacijah.

Akcija je tudi v naši občini naletela na zelo širok

odziv. Novi občinski odbor, ki se je prvič sestel v začetku julija, je takoj pričel s svojim delom in prvi rezultati prizadevanja se kažejo v denarni in materialni pomoči delovnih kolektivov in organizacij.

Dosle jso darovali pomoč naslednji kolektivi: Kolinška (10.000 N din), TEOL (1.500 N din), Javna skladišča (5.040 N din), Izolirka (7.646 N din), Kemična tovarna Moste (9.486,72 N din), Gostinstvo Moste (1.000 N din), Zdravstveni dom Moste (211,50 N din), ZZB Moste (1.000 N din) in osnovna šola Janče (32,50 N din).

V obliki izdelkov sta darovala Žito (vrednost 30.000 novih dinarjev) in Totra, medtem ko so v Papirnici Vevče in še nekaterih drugih kolektivih sprejeli sklep, da bodo darovali svoj enodnevni zaslužek.

Zaposlovanje mladine

ZAPOSLOVANJE MLADINE PRED OBČINSKO SKUPŠČINO KAJ SMO GLEDE TEGA DOSLEJ STORILI IN KAJ BO ŠE TREBA STORITI?

OSREDIA TOČKA 5. SEJE OBEH ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE MOSTE-POLJE JE BILA POSVEČENA PROBLEMU, KI GA PRED VSO SKUPNOST POSTAVLJA IZVAJANJE NAČEL GOSPODARSKE REFORME — ZAPOSLOVANJU MLADINE.

Vključevanju mladine, ki zapušča osnovno šolo in vstopa na delo ali v uk oz. priučetev in zaposlitev, so pristojni organi posvečali vedno vso pozornost. Še posebno pa je ta problematika postala pereča v sedanjem času, ko se je zaradi splošnega gospodarskega položaja bistveno zmanjšala možnost vključevanja mladine na omenjena področja.

Problem ne vključene mladine je kompleksen družbeni pojav, ki prizadeva perspektivno mladino, njen normalni osebni razvoj in s tem posredno ustvarja nenormalno stanje, ki se bo, če celotna skupnost problema ne bo zadovoljivo rešila, nujno odrazilo s svojimi negativnimi posledicami tudi v našem bodočem ekonomskem razvoju. Osnovna značilnost tega pojava je, da je obsežen in da iz leta v leto narašča. Grozljive oblike te značilnosti pa še potencira vse manjša pripravljenost delovnih organizacij in zasebnikov za vključevanje mladine.

Po zaključku šolskega leta 1966/67 se je število mladincev v občini, ki še nimajo predvidene možnosti za vključitev, povečalo na 350; sem je všteti tudi 32 mladoletnikov, ki bi jim bilo potrebno zaradi družbene neprilagodljivosti takoj zagotoviti zaposlitev, ter 19 mladoletnikov, ki bodo letos zapustili vzgojne zavode ali končali šolsko obveznost na posebnih šolah.

V razpravi o tej problematiki so odborniki predvsem opozarjali na pojave, ki jih odbor za delo ni obravnaval v svojem poročilu. Seja se je od dveh predhodnih, kjer so tudi razpravljali o teh problemih, razlikovala v tem, da so odborniki soglasno sprejeli vrsto priporočil in sklepov, ki naj bi konstruktivno reševala to perečo problematiko.

Ker v občini 14 obrtnikov kovinske in gradbene stroke zaposluje le 22 vajencev je občinska skupščina sklenila znižati dajatve obrtnikom, ki bodo vzeli mladince v uk, za 50.000 starih dinarjev, medtem ko naj bi nagrado vajencev obravnavali kot režijske stroške, ki niso obdavčeni. Približno 100.000 dinarjev manj dajatev letno naj bi bila stimulacija obrtnikom, (ki naj se zavedajo, da so tudi oni dolžni izraževati družbo, v kateri žive), da bi vzeli čimvečje število mladih ljudi v uk. Podobne

olajšave naj bi veljale tudi za delovne organizacije in gostince, ki z namernim in hitrim odslavljanjem mladih ljudi na poskusnem delu pravzaprav izkoriščajo poceni delovno silo, ji pa ne dajejo nobenih perspektiv oz. možnosti za izučetev.

Odborniki so na začetku razprave ugotovili, da bi bilo v sodelovanju s šolami, starši in ustreznimi strokovnimi službami nujno pri mladih ljudeh vzbuditi zanimanje in jo usmerjati tudi v mesarski, vodovodnoinstalaterski, ključavničarski in tesarski poklic, ki so zaradi nepravilnega vrednotenja slabše zasledeni in ne morejo ugostiti vsem potrebam družbe. Prav tako so odborniki menili, da bo morala podjetja čimprej izdelati globalne načrte in analize svojih bodočih potreb po novih delavcih, da bi morala bolj odpreti vrata dekletom na tistih delovnih mestih, kjer bi se ženska mladina lahko z uspehom uveljavljala. Sprostijo naj se tudi predpisi o dokončani osnovni šoli v poklicih, kjer ta izobrazba ni nujno potrebna. Skupščina je med drugimi sklepi sprejela tudi priporočilo delovnim kolektivom da glede delovne prakse liberalizirajo razpisne pogoje. Nekaj odbornikov je zopet opozorilo, da precej upokoencev z dobrim pokojninami ali predčasno upokojenih mlajših ljudi neupravičeno »odjeda« delovna mesta strokovno usposobljeni mladini. Skupščina je sklenila poslati že neštetokrat ugotovljeno mnenje, naj taki posamezniki bolj humano usmerjajo svojo življensko energijo v razne družbenopolitične, socialne ali športne organizacije.

Poročilo o vseh problemih zaposlovanja mladine, ki jih je obravnavala, je skupščina sklenila poslati delovnim organizacijam, ki naj bi ga preučile in dale konkretne odgovore za reševanje te pereče problematike.

Primož Pohleven

Ze takoj prvi dan po odprtju je bilo v mladinskem klubu zelo živahno

Uspel izlet ZB Nove Jarše

76 ČLANOV ZB NOVE JARŠE SE JE Z DVEMA AVTOBUSOMA POPELJALO SKOZI KRANJSKO GORO, ČEZ VRŠIČ, MIMO TRENTE IN BOVCA V DOLINO SOČE TER OBISKALO TUDI BOLNIŠNICO »FRANJA« V CERKNEM.

Nedeljsko jutro 6. avgusta ni kazalo na nič kaj primeren dan za izlete, saj so oblaki zagrinjali nebo, ponoči pred tem pa je celo precej deževalo. Kljub temu pa so se že precej pred 5. uro začeli pred staro šolo na Šmartinski cesti zbirati prijavljeni člani ZB NOV Nove Jarše in še nekateri drugi občani, dva udobna avtobusa podjetja SAP pa sta čakala, da jih popeljeta po poprej določeni poti.

Neumorni predsednik ZB NOV Nove Jarše Tone Bau je pregledal seznam prijavljenih in jih razmeščal na sedeže v avtobusih, harmonikar Lojze Cimerman pa je raztegnil meh in zaigral budnico. Skoraj vsi so bili že nared — ne, nekdo je še manjkal.

»Ah, seveda, Franceljna ni, Presetnika, že spet bo zadnji.« so se nekateri oglasili; in res je bilo tako. No, tudi on je prišel in ob 5. uri so krenili na pot.

Tam pri Kranju jih je »pozdravil« dež in vsi so bili prepričani, da izlet ne bo uspešen; vendar se je vreme izboljšalo in v dveh urah vožnje so pri-

speli v Kranjsko goro, nato pa so se začeli vzpenjati po vijugasti cesti na Vršič. Tam jih je sprejela gosta megla. Kljub temu so si ogledali rusko kapelo, ki so jo zgradili ruski ujetniki leta 1917 med prvo svetovno vojno in pokopališče ruskih ujetnikov, ki jih je 150 zasul plaz ob gradnji ceste na Vršič, pa poštarski in Tičarjev dom, medtem ko so bili prikrajšani za lep razgled po okoliških gorskih orjakih ter po sicer lepi prostrani pokrajini.

Ko so se zapeljali onstran v dolino Trente, je nekaterim začelo srce nekoliko bolj biti, ko so se zazirali v dolino in prepade pod seboj; ko pa so ugotovili, kako sta oba šoferja SAP spretna in previdna, so dobili vanju veliko zaupanje. Ustavili so se najprej pri spomeniku velikega planinca dr. Julija Kugyja, občudovali dolino Trente in okolico, nato pa obiskali še izvir Soče, si ogledali utrdbe v Logu pod Mangartom in nato pristali v planinskem središču Bovec. Tukaj so dve uri počivali in si vsak po svo-

jih močeh privoščili okrepčilo. Kot so bili presenečeni nad lepo pokrajino, tako so bili šokirani zaradi visokih cen kosila in okrepčila. Povsem razumljivo, med borci je največ upokojencev z dokaj šibkim pokojninskimi in jih takšne cene prav gotovo presenetijo.

Vse to pa ni skalilo nadaljnega razpoloženja. Vožnja po dolini Soče in 70 m visok slap Boka Blizu Plužne sta vzbujala zanimanje, harmonikar Lojze pa je dodajal svoj delež z igranjem borbenih in narodnih pesmi pa z neusahljivim virom šal in zbadljivk.

Končna postaja na tej poti je bila bolnišnica Franja blizu Cerknega. Prav vsi so se podali na ogled še vedno odlično ohranjenih lesenih stavb te bolnišnice in bili prijetno presenečeni. Marsikdo še ni videl takšnih zgodovinskih primerkov iz minule vojne in zato je ta ogled ostal v prav dobrem spominu. Po ogledu so se prek Poljanske doline zadovoljni in razpoloženi vrnili domov.

Ko smo nekatere povprašali, kako so bili zadovoljni, so nam povedali, da je bil izlet eden redkih, ki je tako uspel, saj je bila organizacija dobra, razpoloženje na višku, vreme pa tudi v ta namen kar primerno.

Le to so dejali: »Dobro bi si bilo še kaj več privoščiti za pod zob in za suha grla, pa kaj ko so cene vseh stvari tako turistično slane! Za kosilo smo plačali po 1.400 S din, kar je za naše žepe očitno preveč.«

OB ROJSTVU

PRAV ZA OBČINSKI PRAZNIK NAŠE OBČINE SO NA KODELJEVEM ODPRLI PRVI MLADINSKI KLUB V NAŠI OBČINI. OB OTVORITVI SO BILI NAVZOČI PREDSEDNIK OBČINE, PREDSEDNIK SVETA ZA DRUŽBENI STANDARD, SVETA ZA TELESNO KULTURO, SEKRETARJA ZMS IN OBZTK IN — OBA STARŠA GOLJA. NI PA BILO NOBENEGA NJUNIH 4 OTROK, KI SO SICER »KUHANI IN PEČENI NA SLOVANU«.

In ko je bil čez nekaj dni prvi sestanek kluba, kjer naj bi se dogovorili o delu in urniku v klubu, so prišli le inž. Golja in dva, trije starejši odborniki.

Naš občinski praznik nas spominja dni, ko so naši očetje naredili odločilni korak k temu, da sebi in predvsem nam zagotove bodočnost. Priborili so nam svobodo tudi z darovanjem svojih življenj.

Dolga leta darovanja samega sebe za mladi rod so skoraj že zgodovina. Pa vendar teh darov še ni konec. Mi pa, kot še marsikaj, ne znamo ceniti teh darov.

Mladinski klubi širom po Sloveniji so marsikje problematični. S tem na Kodeljevem ne bo tako, to vemo že naprej. Uspel bo — toda na račun čigavega dela? Mladi pravzaprav še vedno čakamo, da nam vse prinesejo na mizo.

Mladinski klub na Kodeljevem (pri igrišču Slovana) ima naslov: Klub mladih športnikov. Vanj ima vstop vsak spodoben mlad športnik, ki pa se mora včlaniti v ta klub (ne v Slovan). Kar prav je tako, saj red mora biti. Televizor, gramofon, radio, šah in časopisi — to je že na razpolago. V krat-

kem dobe še mizo za namizni tenis in avtomat za igranje namiznega nogometa. Odprt je klub od 10—12 in od 16—22 ure.

Potrebno bo pomisliti na program kluba: kdaj pa kdaj kako predavanje, voden pogovor, športni film ali ples. Morda se še ne mudi in bo to bolj pereče na zimo. Toda kadarkoli, mladi se moramo o tem pogovoriti sami, sicer: ne prisluhnemo željam mladih!

Pravzaprav sem naredil krivico Goljevim otrokom — trije fantje igrajo rokomet, dva od njih sta kapetana svojih ekip, dekle pa spremlja redno vse njihove nastope, pa tudi treninge. Prav vsi so bili ta čas na počitnicah. Toda priznamo, ali ni to lep simbol?

— Predsednik sklada za družbeni standard Zdravko Rakušček, pa Polde Maček, Jože Borštnar, Ivo Otrin in Vili Pfundtner in predsedniki OU športnega parka Kodeljevo inž. Radovan Golja ter njegov upravnik Vili Omahen — vsi stari družbeni delavci — so zopet darovali nekaj svojega.

In zopet smo na preizkušnji: ali znamo ceniti in uporabljati darove, ki jih še in še dobivamo?

Ob odprtju prvega mladinskega kluba v občini Moste-Polje. Drugi z desne je inž. Radovan Golja, predsednik UO športnega parka Kodeljevo

Izvemši majhno opozorilo v Nsk pred letom dni, smo nepričakovano zapet sredi občinske nogometne mrzlice.

Ni dolgo tega, ko smo o takih stvareh pisali in razpravljali v občinski skupščini: kakšne vsote so potrebne za nakup igralcev, koliko jim je treba plačati ipd. Sklenili smo tudi, da v naši občini ni denarja za profesionalni šport. Velike zasluge pri tem ima prav skupina nogometnih delavcev, ki so se odločno trudili za poštene donose v nogometu... in so čez noč vse pozabili.

Ko se znajde človek sam v položaju, ki ga včeraj obsojal, se mu resnica pokaže v drugačni luči?

Spomnimo se časov, ko je bil Slovan v II. zvezni nogometni ligi! Takrat smo začeli

tudi z reformo — ne da bi se prav zavedali resnosti vsega? Pa vendar je prav reforma pokopala naš profesionalni nogomet.

Lep čas že od tedaj in danes vemo, da reforma ni bila le »dober vi«. Marsikje je krepko zaškrpalo, v nevarnosti so celo redki osebni dohodki in včasih tudi obstoj kake delovne organizacije. Sedaj že kolikor toliko vemo, da je treba vsak dinar dvakrat obrniti.

Pa vendar prav danes začnemo s tem, da zopet nabavljamo igralce iz vseh krajev Slovenije in izdajamo za nje denar, ki nam ga vseposod manjka. Lani je prišlo v klub 5 in letos zopet 5 novih igralcev. Lahko, da je še kakšen domačin v ekipi, toda kaj delajo prišleki? O vsotah,

ki so jih prejeli za te podvige igralcev, je težko govoriti, ker nas o tem učijo najnovejše izkušnje (pred preiskavo SDK so pri Olimpiji govorili, da so denar za Bečejca in ostale prihranili). Vemo le, da so igralci od treninga plačani in tudi to, da se temu denarju pri nogometnih amaterjih reče hranarina.

Desetine milijonov nam zopet plešejo pred očmi, tako, da jih skoraj ne opazimo; — kot ne opazimo, da ni denarja za šolstvo, zdravstvo in tam, kjer ne dobe celotnega mesečnega osebnega dohodka?

— kot ne opazimo, da 250 mladih, ki so končali osnovno šolo v naši občini, ne dobi zaposlitve?

— kot ne opazimo, da drugi športi z manj denarja do-

segajo mnogo večje uspehe? Pa se najde za vse to tudi odgovor:

— če so izpolnili obveznosti tisti, ki dajejo denar.

— če so podjetja v dobrem gospodarskem položaju in je teko sklenili delavski svet!

— če naberejo sredstva zunaj naše občine!

— če se znajdejo po zakoniti poti!

POTEM NAS NIČ NE BRIGA, KAJ POČNO Z DENARJEM!

Nekoč sta bila dva prijatelja. Ko sta se vrnila z vojne, sta dobila vsak košček zemlje, za katero sta se tudi bojevala. Oba koščka sta bila enako dobra, toda morala sta nadvse trdo delati, da sta se preživljala. Potem je eden od njiju nekega dne našel na svojem koščku zemlje zlato.

Od takrat je živel ta v izobilju...

Viharnikov dopust

ZABAR: Glej ga, glej, Vi-harnika, kakšna barva! Kje pa si bil na dopustu: na Jadranu ali na Bledu?

VIHARNIK: Kar v Ljubljani me je prijelo sonce. Že mesec dni pritiskam na kljuko po podjetjih in iščem delo za po-ba. Izučil se je za ključavničarja, zdaj pa ga imam na grbi.

ZABAR: Viharnik, polomil si ga — kot vedno. Tudi poklic je treba planirati! Preberi zaključke posvetovanja o zaposlovanju mladine pa boš videl, kako je treba.

VIHARNIK: Že, že samo ko se je šel moj poba učiti, so ključavničarja vsi iskali. Tak-

rat sem tako rekoč planiral. Kaj pa naj zdaj planiram?

ZABAR: Hm, zdaj moraš pač plan spremeniti. Če ima fant več v nogah kot v glavi, naj se gre učiti za nagometasa. To je sedaj iskan in čisten poklic.

Dopisuj v svoj list

Prenovljena šola na Prežganju

Po ohranjeni dokumentaciji je bila šola na Prežganju ustanovljena leta 1929, verjetno pa je služila svojemu namenu že prej. Sklepamo, da je to ena najstarejših šol v naši občini. Zato ni čudno, da jo je načel zob časa. In načel jo je toliko, da se je leta 1966 občinska skupščina odločila za adaptacijo. Ob sodelovanju s prebivalci so z deli pričeli lani jeseni. Po prvih predračunih naj bi veljala dela okoli 20 milijonov S dinarjev; med delom pa se je pokazalo, da je nujno porušiti in obnoviti skoraj

vse stare zidove in je končna vrednost vseh del narasla za okoli 10 milijonov S dinarjev. Tako je zrasla na starem mestu tako rekoč nova šola. Treba pa je tudi ugotoviti, da so občani tega predela prispevali okoli 36 m² lesa, peska, sodelovali pri prevozi in delu ter samo z delom prispevali čez 4.000 delovnih ur.

Delovni pogoji za učence so sedaj lepši in boljši, učitelj bo stanoval v svetlih prostorih, šola bo sedaj lahko dajala močnejših impulzov življenja na Prežganju in v okolici.

Učni uspehi

UČNI USPEHI NA ŠOLAH V OBČINI MOSTE-POLJE OB KONCU ŠOLSKEGA LETA 1966/67

Osn. šola	Odelek	Izdelali z						Niso izdelali, imajo:						
		Učencev	odl.	p. d.	db.	zd.	1 nzd.	štev.	Napre- duje %	1 nz.	2 nz.	3 in več	skupaj	
KETTE-MURN	30	875	184	250	284	48	46	812	92,8	16	22	21	59	6,74
Hrušica	4	120	21	34	43	5	9	112	93,33	2	5	1	8	6,67
VIDA PREGARC	30	916	165	253	292	59	55	824	89,96	14	21	55	90	9,82
JOŽE MOŠKRIČ	23	704	103	184	214	70	59	630	89,47	10	27	34	71	10,11
SOSTRO	15	435	75	101	143	54	22	395	90,80	11	6	23	40	9,20
POLJE	38	1187	160	310	431	132	67	1100	92,70	32	28	24	84	7,10
Besnica	1	22	4	8	7	—	—	19	86,36	—	2	1	3	13,6
Dolsko	3	74	7	31	30	2	—	70	94,—	1	3	—	4	6,—
Janče	2	45	—	15	15	8	3	41	91,—	1	3	—	4	9,—
Javor	1	22	2	6	8	4	—	20	90,9	—	2	—	2	9,1
Križevaska vas	4	54	3	26	21	1	2	53	98,2	1	—	—	1	1,8
Lipoglav	2	33	4	12	7	4	3	30	90,9	—	3	—	3	9,1
Prežganje	2	38	7	17	8	1	1	34	89,47	3	—	1	4	10,53
Senožeti	1	20	—	8	12	—	—	20	100,—	—	—	—	—	—
Zadobrova	4	112	34	29	27	11	5	106	94,64	1	5	—	6	5,36
Zalog	6	151	36	59	44	8	2	149	98,6	1	1	—	2	1,4
SKUPNO	166	4808	805	1343	1586	407	274	4415	91,83	93	128	160	381	7,92

Med seboj lahko primerjamo seveda le popolne osnovne šole, ki imajo vse razrede. V povprečju je po uspehu boljša samo ob. Ljubljana Center, kar je razumljivo, saj imajo tam ponekod samo enoizmenski pouk, na večini šol pa uvedeno celodnevno ali podaljšano bivanje v šoli.

Zanimivo je tudi, da se največ otrok vozi na matično šolo prav v naši občini — 462 ali 9,61 %, od tega v šolo Polje 387, kar dokazuje, da vlaga naša občina veliko sredstev za kvalitetnejši pouk tudi na ta način, saj imamo le v najnujnej-

ših primerih kombinirane oddelke.

Tudi dopolnilne pomoči, ki jo je treba dati onim, ki so lani napredovali z nezadostno (288 jih je bilo), je bilo največ v naših šolah — kar 6596 ur. To je sicer precej stalo, vendar je takih učencev, ki so letos uspešno zaključili razred, bilo zopet v naši občini največ; stroški torej niso bili zaman.

V 5. razredu je največ slabih ocen v tujem jeziku, v ostalih višjih razredih pa v matematiki. Zanimivo pa je, da imamo nekaj slabih ocen celo v likovnem, glasbenem in tehničnem pouku.

Gimnazija v Mostah je imela letos v 16 oddelkih 511 dijakov od katerih jih je izdelalo 405 ali 79,25 %. Z eno nezadostno jih je 51, z dvema 37, skupno jih torej lahko opraviča popravni izpit 88; troje ali več nezadostnih ima samo 15 dijakov. Trije so neocenjeni. V primeri z lanskim letom, ko je bilo pozitivnih 73,06 %, kaže gimnazija precejšen napredek, in to kljub temu, da je zaostri-la kriterije ocenjevanja in prišla na primerno zahtevnost. Tako je po uspehu moščanska gimnazija na drugem mestu med ljubljanskimi; na prvem mestu je namreč II. oimnazija (86,71 %), povprečno pa je na gimnazijah uspeh 76 %.

Stanje na naših šolah se v glavnem izboljšuje tam, kjer je večja prizadevnost in želja prosvetnih delavcev po uvajanju novih metod in oblik dela in kjer skrbijo organi šolskega družbenega upravljanja, da se vložena sredstva čim koristneje uporabijo.

Objektivne težave skuša premostiti občinska skupščina prek svojega sveta, ki ugotavlja, kje so vidnejše materialne zapreke, da jih po svoji finančni zmogljivosti postopoma odpravlja. Upamo, da bo delo tako nadaljevalo tudi nova temeljna izobraževalna skupnost Ljubljana.

JOK

Z otvoritve prenovljene šole na Prežganju: predsednik občinske skupščine Polde Maček v pogovoru s šolarji

Vevčani na reviji pihalnih orkestrov Slovenije v Kopru

Na pragu poletja je bila v Kopru velika kulturna manifestacija. V priredbi zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije je potekala revija slovenskih pihalnih orkestrov. Nastopalo je tolikšno število amaterskih pihalnih godb, da so obiskovalci mogli v tednu dni vsak dan poslušati od pet do sedem orkestrov. Na odru so se zvrstile sindikalne godbe, godbe podjetij, Svobod in kulturnoprosvetnih društev iz vse Slovenije. Med orkestri je nastopal tudi pihalni orkester Papirnice Vevče. Svoj glavni nastop je imel v soboto 24. VI. 1967.

Čutiti je bilo dobro organizacijo prireditve. Ob prihodu v Koper nas je čakal vodnik in nas popeljal proti Izoli. Tam je bil najavljen promenade koncert in sicer ob 17h. na terasi hotela Belvedere. Lep razgled na modrino morske gladine severnega Jadrana in čisti zrak sta takoj ustvarila dobro razpoloženje godbenikov in poslušalcev. Čeprav je bil dan zelo vroč, je pod zaščito senčnikov zadonela dobra glasba, ki so ji gostje takoj prisluhnili. Po uvodni koračnici so se vrstile še druge skladbe, vsaka boljša od prejšnje.

Po uspelem promenadnem koncertu je bila pripravljena za vse sodelujoče večerja v Simonovem zalivu, nakar so se orkestri napotili v Koper. Ta dan je nastopalo devet orkestrov. Naš je bil predzadnji.

V defileju in med igranjem koračnic so godbe prihajale na prireditveni prostor. Po vsem Titovem trgu razpostavljeni sedeži so bili vsi zasedeni, mnogo gledalcev pa se je sprehajajoč ustavljalo, da bi poslušali nastopajoče skupine. Že sam trg, umetno razsvetljen, je ustvarjal zaradi čudovite arhitekture izza Benečanov kar naj-

slovesnejše vzdušje. Na odru pa so se vrstile godbe. Vsaka je iz svojega repertoarja izbrala najboljše dve ali tri skladbe. Tako izkušenemu poslušalcu kakor laiku pa je bilo kaj hitro očitno, da je za kvalitetno izvajanje skladb potrebna uigranost orkestra, ki jo lahko dosega le z discipliniranim obiskom vaj, s primerno zasedbo instrumentov oz. številom članov orkestra in poleg še nekaterih faktorjev tudi z dobrim vodstvom orkestra.

Vevški orkester velja glede na zgornje kriterije pohvaliti, čeprav bi bilo potrebno nekaj več prizadevnosti s strani nekaterih godbenikov, kar bi kvaliteto te kulturne skupine še izboljšalo. S koračnico Združene sile in s fantazijo iz opere Nikola Šubić Zrinjski so se člani PPO predstavili publiki kot enovit ansambel. Temu primerna sta bila tudi sprejem pri publiki in mnenje strokovnjakov. Orkester je tako na revialnem nastopu pihalnih orkestrov potrdil sloves dobre glasbene skupine, ki je za kulturno življenje v našem okolju nepogrešljiva.

Ker je papirniški pihalni orkester iz Vevče tudi ena najaktivnejših kulturno-prosvetnih skupin na tem območju občine,

se malo podrobneje seznanimo z njegovim delom.

Orkester je v 68 letih svojega obstoja deloval pod okriljem različnih organizacij: Prosvetnega društva, SKUD, sindikata in drugih. Od leta 1964 pa je registriran kot samostojno društvo. Tedaj je tudi začel širiti svojo dejavnost, in sicer tako, da je začel ustanavljati samostojne sekcije. Osnova vsem pa je gojitev glasbe.

Štiridesetčlanski amaterski orkester je sposoben zastopati to vrsto glasbene dejavnosti povsod, tudi na najkvalitetnejših prireditvah.

Na vajah dvakrat tedensko je udeležba sicer včasih pomankljiva, vendar so izostanki opravičljivi zlasti pri tistih članih orkestra, ki so vezani na delo v izmenah. Od teh vaj, prizadevnosti članov in strokovnega vodstva je pač odvisna tudi kvaliteta izvajanja glasbenih del. Vsako leto ima orkester do petdeset nastopov na prireditvah najrazličnejših vrst. Najbolj pa smo veseli, kadar poslušamo njihove samostojne koncerte, kjer iz leta v leto lahko zasledujemo le napredek. Nov način predstavljanja orkestra občanom so številni promenadni koncerti. Lansko leto

je orkester gostoval tudi v Avstriji in pri tem žel veliko priznanja in odobravanja. Orkester je tudi navezal stike z večjim številom tamkajšnjih godb na pihala. Letos je nameraval gostovati na Češkem z najbolj izbranim programom, vendar je imel na razpolago tako pičila finančna sredstva, da mu to ni uspelo. Kljub temu morala godbenikov ni upadla in so se trdno namenili zaostali program izvesti naslednjo glasbeno sezono.

Seveda je orkester trdno povezan s Papirnico Vevče in sodeluje prav pri vseh prireditvah, ki jih tovarna organizira.

Tako strokovno — dirigentov. Grebenšek — kakor tudi organizacijsko vodstvo, si prizadevata spraviti orkester na čimkvalitetnejšo raven, kar pa je seveda možno le s sodelovanjem vseh članov orkestra ter ob pomoči strokovnih in drugih organizacij v občini.

V novi glasbeni sezoni želimo orkestru mnogo delovnih uspehov. O njihovih sekcijah, tj. o velikem plesnem orkestru in dveh zabavnih ansamblih, pa drugič kaj več.

S. R.

Moste pri +35 stopinjah

Treba bi bilo napisati počitniško reportažo, je dejal glavni (urednik). Nekaj o morju, soncu, o tem, kako so ljudje preživeli svoj dopust...

No, res ne vem, zakaj bi bilo treba pisati tako oz. počitniško reportažo. Večina ljudi gre tako ali tako na dopust in s takimi sestavki samo dražiš tiste, ki so iz kakršnihkoli vzrokov ostali doma. Dopustniki pa takih stvari sploh ne berejo, ker za njih velja le geslo — mi smo preživeli dopust daleč najbolje...

Ker torej tak način vsaj po mojem mnenju ne bi obrodil posebnih sadov, sem si raje zastavil vprašanje, kakšne so bile pravzaprav Moste nekega običajnega popoldneva, ko je sonce prav izdatno razdajalo svojo energijo.

Mislim, da se tistega dne niso razlikovale mnogo od drugih, manj »pasjih« dni. Morda je bilo le malo manj ljudi na ulicah in po trgovinah, kot je to ponavadi. Torej bo treba pogledati še kam, Moščane bo potrebno poiskati. Najbolj verjetno bodo kje ob vodi!

1

Pred vhodom v vevško kopališče je bilo kar precej avtomobilov in na obeh straneh vhoda dolga vrsta koles. Kot predstraže neke armade. Iz za zidu je prihajal šum, ki je značilen za živ-zav na polnih kopališčih. Bazen je bil skoraj prenapolnjen s kopalci obeh spolov in vseh starosti. No, resnici na ljubo: prevladovala je mladina, ki ima v avgustovskih dneh veliko časa in eno samo nalogo — naučiti se sonca in si nabrati čimveč moči za zimo in za spopad s šolsko učenostjo.

Hudomušna biljeterja — ki skrbita za red, vodita garderobo in pobirata seveda tudi vstopnino — sta povedala, da prihaja mladina na kopanje v večini za ves dan, medtem ko pridejo starejši gostje le v popoldanskem času — po »ših-tu«. Največ je seveda Vevčanov, pridejo pa tudi iz Most in bližnje okolice. Povedala sta še, da se pride dnevno kopat od 600 do 1.000 kopalcev, da imajo na kopališču plavalne tečaje za pionirje in odrasle, da vstopnina ni preveč visoka in da je to delo tu njun upokojenski »plačani dopust«.

2

Zaupen pogovor ali domenek: Kam pa jutri? Tu je kar prevelik hrup! Vem za lep kotiček na Savi...

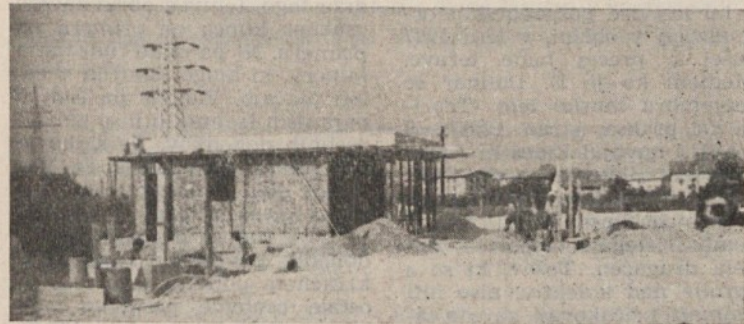
3

Savsko obrežje je bilo enakomerno posuto s kopalci, ki jih je bilo za običajno popoldne običajnega delavnika kar precej. In z avtomobili — predvsem fički. Dosedaj res nisem vedel, da so ti naši tolikokrat in krivično zaničevani fički tudi amfibijska vozila. Prav napenjam sem moral oči, da sem ugotovil, kako je prišel avto na otoček ali šipino sredi struge. Na sprehodu med telesi sem zanimal znano (moščansko) lice, ki bi mi lahko povedalo kaj več kot, to da je Sava reka sladkovodnega obeležja.

4

Šmartinska cesta — in spet mešalci betona. Spet ljudje, ki jim vročina ne sme do živega, ki morajo zaradi (zaradi česa že) pozabiti na oddih, lenarjenje, na res prijetne žarke sonca. Morda tudi zato, da bodo imele pozimi gospodinjke krajšo pot in da bodo lahko lažje ogrele svoja stanovanja.

Na Šmartinski cesti, tik nasproti podjetja Protektor-Vulkan, gradijo novo bencinsko črpalko, ki bo predvidoma zgrajena do konca septembra letos.

5

Ob pasji vročini gostilniški vrtovi v popoldanski pripek niso dobro obiskani. Le mimoidoči se za hip ustavijo, popijejo vrček piva, potem pa brž naprej proti Savi!

In še gostilna Lasan. Zaradi vročine bi pričakovali, da bo vrt poln. Kje pa. Le za nekaj mizami so se sedele manjše družbe gostov in si hladile žejo s pivom. Vprašal sem natakarico, kje so gostje. »Umaknili so se k vodi ali pa so doma. Prišli bodo zvečer, ko je hladneje in prijetneje. Ko se bodo prižgale luči. Te vlečejo — četudi so samo gotilniške.«

Zakaj pa šepate? »Saj vidite, da imam vso otečeno nogo. Prerezano kito imam. Dno pirovske steklenice mi jo je prerezalo.«

Nejeverno jo pogledam, narkar se bolj trpkno zasmehi in reče: »Nekj Bosanec jo je zagnal (steklenico namreč) na vrt; priletela je v drevo, se razbila, dno pa mi je prerezalo kito.«

6

Vsakdo pač nima časa za kopanje in sončenje. Delavci, ki gradijo novo bencinsko črpalko, se soncu ne morejo umakniti; popoldne je treba pripraviti marsikaj za glavino, ki pride jutraj na delo. Zato imajo sonca preveč že v službi.

VESTI S TERENA - VESTI S TERENA - VESTI S

PLODNA ŽIVLJENSKA POT
MIROSLAVA KOKALJA

Letos v septembru odhaja v zasluženi pokoj ravnatelj osnovne šole v Polju Miroslav Kokalj. Za njim ostaja štirideset let plodnega pedagoškega dela, kateremu je posvetil vse svoje sposobnosti in ustvarjalno vnemo.

Rodil se je leta 1906 v Benkovcu. Leta 1925 je v Ljubljani končal učiteljske. Potem je delal na šoli v Florjanu pri Dolici. Temu so sledila razna delovna mesta na podeželju. Kjerkoli je učil, je zaživel z ljudmi v šolskem okolišu; mladini je dal vse, kar ji more nuditi najboljši učitelj in vzgojitelj. Dokaz temu so tudi učni in vzgojni rezultati, njegova priljubljenost pri mladih ljudeh in pri starejših. Mladim ljudem ni vcepljal moralnih in etičnih vrednot le z besedami, ampak tudi z dejanji in zgledom.

Zavestno je osvojil ideje marksizma-leninizma in jih skušal aplicirati na delo v šoli in zunaj nje. Za svojo pedagoško dejavnost je prejel najvišje priznanje — Žagarjevo nagrado in naziv pedagoškega svetnika. Njegov obširen prispevek v zborniku 1965 o delavskem gibanju na Vevčah in priročnik za spoznavanje narave in družbe v občini Ljubljana Moste-Polje sta prečiščena dokaza, kako tesno je zaživel v kraju svojega delovanja. Zato danes lahko s ponosom gleda na svoje delo, na prehojeno življenjsko pot, ki je bila vseskozi izredno plodna predvsem zato, ker je bil do kraja zvest svojemu svetovnemu nazoru in prav zato zvest smotrom delavskega razreda.

V jeseni njegovega življenja, ko z uspehom zaključuje delovni del le-tega, mu iz srca želimo še mnogo zdravih in srečnih let ter še mnogo uspehov v njegovem nadaljnjem delu. Prepričani smo namreč, da nosi v sebi še mnogo tega, kar godi v trajne vrednote pedagoškega in aktivnega družbenega dela. Franc Fajdiga

Tovariško srečanje borcev Žita

Aktiv Zveze borcev NOV pri živilskem kombinatu Žito, ki je bil uradno ustanovljen šele lani, že nekaj let organizira za svoje člane enkrat letno tovariška srečanja, in sicer vsakokrat ob praznovanju Dneva borca, 4. julija.

Borci tega aktiva, zbrani iz vseh delovnih enot podjetja, so se tudi letos udeležili tovariškega srečanja, to pot v Podgradu blizu Zaloga v naši občini. Prijetno zeleno okolje in senca dreves sta jim nudila tisto nedeljo, 2. julija letos, dobro zavetje pred pripekajočimi sončnimi žarki. Večina se jih je pripeljala z avtobusom, nekateri pa tudi s svojimi prevoznimi sredstvi.

Potem ko so se nekoliko odahnil in pomalicali, so se pomešali med seboj, se seznanjali — tisti, ki se med seboj niso poznali — ali pa obujali spomine iz let prejšnjih srečanj, pa seveda tudi iz NOV.

Seveda pa to srečanje ni imelo samo takšnega namena, saj so ob 11. uri začeli s sestankom, na katerem so obdelali problematiko dela svojega aktiva kot tudi probleme, ki zadevajo celotni kombinat in pri reševanju katerih naj prispevajo svoj delež tudi nekdanji borci. Razgovor je bil precej razgiban, po njem pa so povzeli nekatere sklepe za svoje delo v prihodnje.

Po zaključenem sestanku se je razvilo tovariško veselje in je popoldne minevalo ob prijetnih pomenkih, ob petju in plesu, saj sta za veselo razpoloženje poskrbela tudi godca. Vsekakor je bil za vse udeležence — čeprav jih več zaradi raznih zadržkov ni prišlo — prijeten dan in se ga bodo radi spominjali.

NOVA BENCISKA ČRPALKA NA ŠMARTINSKI CESTI

Naglo naraščajoča motorizacija zahteva iz dneva v dan boljše urejene ceste. Vse to pa se nanaša tudi na servise in črpalke, ki jih je pri nas še vedno premalo. Podjetje Petrol je prav zato pred mesecem dni pričelo graditi na Šmartinski cesti novo bencinsko črpalko. Stala bo nasproti podjetja Protektor Vulkan in bo predvidoma zgrajena konec septembra letos. Imela bo 3 rezervoarje za 50 m³ in rezervoar za prostornino 30 m³. Stroški gradnje bodo približno 40 milijonov S dinarjev.

In še ena novost: Črpalka bo oskrbovala tudi gospodinjstva s kurilnim oljem.

Ob rob akcije

LJUBLJANA V CVETJU

KAREL JANEŽ SE JE NAJBOLJE ODREZAL

Sredi avgusta se je končala letošnja akcija »Ljubljana v cvetju«, katere pobudnik sta Turistično društvo Ljubljana in Ljubljanski dnevnik. Posebna komisija ima vsako leto nalogo oceniti, kdo ima v Ljubljani najlepše cvetje na oknih, balkonih, ali vrtovih. Komisija je do sedaj obiskala že vrsto naselij v vseh ljubljanskih občinah in se ustavila tudi pri Karlu Janežu iz Puterlejeve ulice 38 na Kodeljevem: njegovemu vrtu je prisodila najvišjo možno oceno 10 — točk. V njegovem vrtu rastejo izredno lepe stebraste smreke, stebraste rumene tise, omorike in ciprese.

Ko smo ga obiskali na domu, je z veklikim navdušenjem in ljubeznijo govoril o vsakem posameznem drevescu, o cvetju na balkonu (za katerega je tudi dobil oceno — 8 točk), o lepo urejenem sadnem in zelenjavnem vrtu, o majhnem bazenu z okrasnimi ribicami in še o mnogočem.

— Negi vrta posvečam skoraj ves prosti čas. To ni samo moj konjiček, pomeni mi življenje — je dejal. Mnogo mi seveda pri tem pomagajo žena in otroci.

Karel Janež: »Negi vrta posvečam ves prosti čas.«

V mlajših letih odličen orodni telovadec in balkanski pravak z nešteti medaljami in priznanji, danes pa odličen vrtnar — amater in strokovnjak za šivalne stroje — to je Karel Janež.

F. F.

Kupci so zadovoljni

SAMOPOSTREŽNA TRGOVINA PREHRANE V NOVIH JARŠAH ŽE SKORAJ TRI MESECE SOLIDNO POSLUJE — LJUDJE JO OBISKUJEJO V VELIKEM ŠTEVILU IN ZELO UGODNO OCENJUJEJO POSLOVANJE — MAJHNA ANKETA MED KUPCI

V eni prejšnjih števil našega lista smo že na kratko poročali, da je bila 28. aprila letos v Novih Jaršah odprta nova samopostrežna trgovina, ki jo je zgradilo trgovsko podjetje Prehrana na zelo ugodno izbranim prostoru, nekaj metrov od Šmartinske ceste, tik ob naselju. S tem se je izpolnila davna želja prebivalcev tega terena, saj so pogrešali sodobno urejen trgovski lokal z različnimi artikli, ki so jih doslej morali kupovati povečini v dokaj majhni trgovini Mercator ali pa celo v mestu.

Ze prve dni, ko so trgovino odprli, jo je obiskalo toliko kupcev, da so blagajničarke iztržile kar 4,5 milijona S din, kar je bil za dva poslovna dneva zelo zadovoljiv učinek. Kasneje, v nadaljnjih 20 dneh, pa so imeli prometa za 14 milijonov S din.

● SOLIDNA OPREMLJENOST

Poklicna radovednost mi ni dala miru, da si ne bi trgovine podrobneje ogledal. Prijazna poslovalnica tov. Zavednikova me je popeljala skozi vse prostore in pojasnila najznačilnejše podrobnosti. Celoten objekt ima 700 m² tlorisne površine, kjer je dokaj obsežna prodajalna z raznovrstnimi artikli in z mesom, bife, kuhinja z lastno shrambo, dve hladilni komori — od katerih je ena namenjena posebej za meso — skladišče, urejeno po asortimentih, pisarna, garderobe in sanitarije za osebje ter WC za goste oziroma za kupce. Zunaj je tudi majhen vrt z mizami in lepo urejen parkirni prostor, obdan z negovanimi zelenicami. Trgovina ima inštalirano tudi svojo centralno kurjavo in vse potrebne pripomočke za sodobno posrežbo.

● POSLOVANJE

Trgovina je odprta neprekinjeno od 7.30 do 20. ure zvečer, prav tako tudi bife. Zaposlenih je 16 oseb, od tega tri v bifeju; precej od teh je domačink iz Novih Jarš. Dokaj ugodno je tudi to, da je v bližini glavno skladišče podjetja, kjer lahko sproti jemljejo sveže blago. Uvedli so tudi prodajo defektne blaga — sadja in zelenjave — po znižanih cenah in kupci po njem radi segajo.

● ZADOVOLIV IZBOR

V razgovoru s poslovalkinjo sem zvedel, da so ljudje s sedanjim izborom blaga zadovoljni, osebje pa se zanima, kaj bi si kupci še želeli in poskrbi za takšne artikole, ki gredo v promet. Dnevno obišče trgovino okrog 1500 kupcev in je dnevni promet od 800 do 900 tisoč starih dinarjev, ob sobotah pa nad 2000 kupcev kupi blaga tudi za milijon 700.000 S din. Res so nekateri kupci navajeni še na klasično postrežbo in želijo, da jim prodajalke posamezne artikole pokažejo, vsekakor pa zelo ugodno ocenjujejo poslovanje. Velika želja vseh je, da bi bila trgovina odprta tudi ob nedeljah dopoldne in je kolektiv tudi pripravljen ob nedeljah delati.

V mesnici v začetku promet ni bil prevelik, ker ljudje niso vedeli, da si

lahko izberejo meso tudi iz celih kosov in jim ga odehta mesar. Kasneje so se temu privadili in je zlasti ob sobotah velik promet.

V veliki meri prihajajo nakupovat otroci, ki je lokacija trgovine zelo ugodna in jih matere rade pošljejo sem, ker ni nevarnosti zaradi cestnega prometa.

● BIFE DOBRO OBISKAN

Morda bi kdo rekel, da to pač velja za vsak bife. Razumljivo, saj prodajo v vsakem bifeju mnogo različnih pijač. Bolj zanimivo pa je, da so v začetku prodali, kljub dvema bližnjima gostiščima, dnevno po 70, sedaj pa redno nad 100 toplih obrokov. Izбира jedi je pestra, hrana res kvalitetna. Ko so začeli delati tudi močnate jedi — sirove in sadne zavitke — so zadeli v črno. Ljudje prihajajo ponje že zgodaj zjutraj in zelo povprašujejo po njih. V juliju so imeli v bifeju 3,5 milijona S din prometa — kar za 700 tisoč več, kot so ga sprva načrtovali. Sicer pa vlada v lokalni red in ni bilo nobenih izgredov, zakaj gostje so korektni in pošteti.

● MNENJE KUPCEV

Povprašal sem nekaj kupcev, kaj menijo o poslovanju in blagu. Povedali so tole:

LUCKA ŠKAFAR, gospodinja: Zadoljna sem bolj kot prej, ko je bila v Jaršah le ena trgovina. Izбира je zadostna, najbolj sem zadovoljna, ker dobim vselej sveže mleko.

TEREZIJA KOVAČIČ, kemič. čistilka: Trgovina je dobra, izbira zadostna, kvaliteta blaga v redu. Imajo vse, kar gospodinje rabimo.

ALOJZ ŠTRAUS, železniški strojevodja: Trgovina je za nas precejšnja pridobitev. V trgovini Mercator je bila izbira mnogo manjša in smo morali hoditi kupovat celo v mesto. Ne bi škodilo, če bi prodajali tudi blago, ki ga za zdaj v trgovini še ni.

JOZE HAFNER, upokojenec: Veseli smo bili, ko so odprli trgovino. Lepo je urejena, prostori so svetli. Meso naj bi bilo kvalitetnejše in več izbire ne bi škodilo. Premalo je tudi zelenjave. Kvaliteta blaga je v redu, izbira velika.

ANGELA ČELIK, delavka: Trgovina je zelo priročna, prej smo morali daleč hoditi. Dobimo skoraj vse, kar rabimo. Osebje je prijazno.

MATIJA MARINSEK, hišnik: Trgovina je zelo blizu. Zadoljni smo glede mesa, kako blago pa je tudi dražje. Prav je, da strežejo tudi pred trgovino.

Tako torej. Jaršani imajo svojo trgovino, ki jim precej prispeva k zadovoljstvu in udobju. Želijo si še brivca, mlekarstvo, trafikot trgovine in kakšne servise, saj se naselje vedno bolj širi in ima tudi večje potrebe. Upajmo, da bodo v prihodnosti tudi to pridobili.

TONE BANCIC

Priznanje za prizadevno delo

V počastitev Dneva borca in občinskega praznika je komisija za rezervne oficirje in podoficirje pri občinskem ZZB občine Moste-Polje priredila majhno slovesnost, na kateri je njen predstavnik izročil odlikovanja za vojaške zasluge nekaterim zaslužnim in prizadevnim rezervnim oficirjem in podoficirjem. Odlikovani so bili naslednji tovariši:

Alojz Brezovec, rez. podpolkovnik, z redom za vojaške zasluge z zlatimi meči;

Albert Ambrožič, rez. kapetan, z redom za vojaške zasluge z srebrnimi meči;

Edmund Ferenčak, rez. kapetan, z redom za vojaške zasluge z srebrnimi meči;

Ivan Avbelj, rez. poročnik, z redom za vojaške zasluge z srebrnimi meči;

Miro Alič, rezervni vodnik,

z medaljo za vojaške zasluge; Janez Romšek, rez. poročnik, z medaljo za vojaške zasluge; Anton Ham, rezervni vodnik, z medaljo za vojaške zasluge;

Franc Šinkovec, rez. vodnik, z medaljo za vojaške zasluge.

V imenu odlikovanih se je zahvalil Alojz Brezovec, ki je poudaril, da je to priznanje obenem tudi obveza na nadaljnje napore pri usposabljanju rezervnega starejšinskega kadra naše armade, kar bistveno krepi obrambno moč naše domovine. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je med odlikovanci mladi rezervni vodnik Anton Ham, ki že dalj časa zelo uspešno vodi krajevno organizacijo ZROP na Vevčah. Temu vzornemu mladeniču bi moral slediti tudi drugi mlajši rezervni oficirji in podoficirji.

Franc Fajdiga

Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. telefon 315-980. Tekoči račun pri NB Ljubljana, občinski odbor SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost 501-8-205/1. Celoletna naročnina 3,60 N din, polletna 1,80 N dinarjev, posamezna številka 0,30 N dinarjev. Tisk ČZP Kočevski tisk, Kočevje. Kličite ČZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poština plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Cesta nesreč in smrti

Že precej let nazaj uvrščamo — poleg Zaloške — tudi Šmartinsko cesto med najbolj obremenjene prometne žile v naši občini. To ni nič čudnega, saj so ob njej poleg Javnih skladišč in živilskega kombinata Žita zrasli v zadnjih letih mnogi poslovni objekti, ki vanje in iz njih dan za dnem vozijo številna tovorna in osebna motorna vozila.

Promet po tej cesti je zadnja leta stalno naraščal in je postal zlasti v zadnjem obdobju zelo gost. Najmočnejši je od 5.30h do 14.30h, ko različne gospodarske organizacije redno poslujejo, pa tudi v popoldanskim in večernim urah je Šmartinska cesta dokaj obremenjena.

S prometom vred pa se večajo tudi zapleti, ki se v mnogih primerih končajo, žal z nesrečami. Prav o tem bi radi zapisali nekaj misli. Število nesreč na tej cesti je že tolikšno, da bi jo skoraj lahko imenovali »cesto nesreč in smrti«.

Ob vseh nesrečah, ki jih sicer ne moremo naštet, je bilo lahko ugotoviti, da so se zgodile zlasti na dveh kritičnih točkah, pri semaforu na križišču Šmartinske in Kodrovo ulice, v nekaterih primerih pa tudi pri Zitu.

Semafor je iz več razlogov poglavje zase. Prav v minulih mesecih letošnjega leta je že nekajkrat prenehal delovati, kar je povzročilo veliko zmedo na tem križišču. Vozniki večkrat niso vedeli, kako ukrepati, še posebej, če so se znašli med njimi predzračni, ki so izsiljevali prednost. Menimo, da bi morala Javna razsvetljava ta semafor temeljito pregledati in vse okvare sproti odpravljati.

Ne glede na to pa se je v juliju in avgustu primerilo na tem križišču v razdobju dveh tednov kar pet nesreč, pri čemer je bilo nekaj ljudi poškodovanih, največ pa je bilo materialne škode. Pripomniti pa je treba, da so se zgodile nesreče ob pravilnem delovanju semafora! Vzrok tem nesrečam? V enem primeru so odpovedale zavore, v vseh drugih primerih pa je bilo po sredi izsiljevanje prednosti; vozniki so vozili skozi rdečo luč ali pa zavijali v levo, ko bi morali dati prednost naravnost vozečim vozilom. Teh prekrškov je na tem križišču vedno več in lahko pričakujemo potemtakem še več nesreč. Ne bi bilo napak, če bi prometni or-

gani zlasti ob dnevnih konicah nekoliko nadzorovali promet in takšne kršitelje tudi primerno kaznovali.

Poseben problem je križišče Šmartinske ceste s Kodrovo ulico. Tam se je primerilo več nesreč zaradi neprevidnosti pešcev ali kolesarjev, prav tako pa tudi zaradi prehitre vožnje voznikov motornih vozil.

Pešci prehajajo cesto tudi zunaj označenega prehoda za pešce, če pa gredo čezenj, pa tudi vselej ne pogledajo, če je cesta prosta. Nekajkrat so nekateri zakoračili na cesto tudi vinjeni. Po drugi strani pa mnogi vozniki motornih vozil tod prehitro vozijo, čeprav je tu strnjeno naselje in bi morali upoštevati z zakonom dovoljeno najvišjo hitrost. Med vozniki motornih vozil skorajda ni nobene izjeme. Zlasti drzni so oni, ki imajo vozila z več konjskim močmi in večjim kuba- turami, pa tudi pokleni vozniki tovornjakov in še posebej vozniki mestnega prometa niso pri tem izvezti. Zaman so znaki ob cesti, zaman nove tablice z označeno dovoljeno hitrostjo na tovornjakih in avtobusih. Vsem se mudi, zelo mudi, četudi bi morda takšna divja vožnja privedla v smrt njih same ali druge ljudi na cesti.

Kdaj bo torej na Šmartinski cesti primeren red? Kdaj bosta vožnja in hoja varnejši? Ali bo zaman tudi prizadevanje Krajevne skupnosti na tem področju, ki skuša s pomočjo ustreznih občinskih organov urediti prometni režim z raznimi znaki in označenimi prehodji za pešce? Ali naj torej ta cesta še naprej nosi nepisan, tembolj nevšečen naziv »cesta nesreč in smrti«?

T. Bančič

Novo nogometno igrišče na Vevčah

V nedeljo 20. VIII. 1967 so v športnem parku na Vevčah slovesno odprli novo nogometno igrišče. Ob tej priliki je domači nogometni klub Slavija odigral za trening dve tekmi, v katerih je vodstvo kluba preizkusilo vse igralce za skorajšnje prvenstvo v SNL. V prvi tekmi je Slavija premagala Ilirijo s 3:0, v drugi pa so domačini gladko odpravili Slovana s 7:0.

V kratkem bo na Zaloški cesti, nasproti gostilne Triglav, odprta nova samopostrežna trgovina

Pomoč družbe je treba tudi vračati

Pred nedavnim je odpotoval na enoletni študij v Združene države Amerike bivši dijak VI. gimnazije iz Most Vladimir Vajda. Pred odhodom mu je naš sodelavec zastavil nekaj vprašanj, na katera je ta, nadvse skromen devetnajstletnik odgovoril naslednje:

1. Zanima nas, kako si bil izbran in kdo ti je omogočil brezplačen študij v ZDA?

Vladimir Vajda

»Jugoslovanski mladinski list Mladost je skupno z birojem za mednarodno izmenjavo študentov razpisal tekmovanje v učenem uspehu za najboljšo šolo, razred in posameznika. K tekmovanju se je prijavila tudi VI. gimnazija. Ker je bila edina iz Slovenije, je imela možnost prijavit nekaj najboljših dijakov za razdelitev nagrad. Za enoleten študij v ZDA sem bil na mladinskem sestanku predlagan jaz. Predlog je bil poslan v Beograd, od koder sem čez nekaj časa dobil sporočilo, da sem izbran v ožji izbor. Nato sem se odpravil v Beograd na opravljane izločilnih testov. Te sem uspešno rešil in bil izbran kot edini Jugoslovčan za enoletni študij v ZDA. Brezplačen študij mi omogoča biro za mednarodno izmenjavo študentov.«

2. Ali nam lahko zaupaš, v katerem kraju in na kateri univerzi boš študiral?

»Študiral bom v Severni Ameriki v državi New Hampshire v mestu Exeter na akademiji, ki nosi naslov Philip Exeter Academy, to je v neposredni bližini univerzitetnega mesta Boston. Odločil sem se za študij strojništva; ker pa na ameriških fakultetah tega predmeta ni, se bom na osnovi preizkusnih testov odločil za nekaj sorodnega.«

3. Kot odličen dijak na VI. gimnaziji, si si prav gotovo nabral že dokaj izkušenj. Kaj bi lahko svetoval sedanji generaciji pri doseganju čimboljših učnih uspehov?

»Če bi začel še enkrat v gimnaziji, bi se nedvomno še bolj učil kot sem se dosedaj. Prvi pogoj za dober uspeh je sprotno delo. Tako ostane še dovolj časa za vse druge aktivnosti. Zdi se mi, da se premalo zavedamo pomoči družbe in to pomoč je treba tudi vračati v obliki sposobnih delavcev.

Pomembno je tudi to, da konča dijak šolanje v rednem štiriletnem roku, ki je določen za gimnazijce.«

4. Na VI. gimnaziji si bil predsednik komiteja ZMS. Nam lahko poveš, ali je organizacija ZM imela kakšen vpliv pri oblikovanju tvoje osebnosti?

»Delovanje v ZM me je seznanilo z likom vrednega mladca naše družbe. V organizaciji ZM sem se seznanil z neštetimi problemi in te znal tudi pravilno vrednotiti. Brez dvoma je Zveza mladine imela pomemben vpliv pri oblikovanju mojega notranjega jaza.«

5. Ob koncu bi te radi povprašali še o tvojih trenutnih željah?

»Rad bi se zahvalil vodstvu VI. gimnazije, še posebej ravnatelju Antonu Medvedu in občinskemu komiteju ZMS za pomoč in razumevanje med šolanjem na gimnaziji, še posebno ob odhodu. Edina želja, ki jo imam, je ta, da čimbolj vredno predstavljam svojo domovino v Ameriki in nato z istim elanom nadaljujem v Ljubljani.«

Upamo, da nam je v tem kratkem razgovoru uspelo predstaviti enega prizadevnih mladincev naše občine. Zato naj bodo ob koncu tudi naše želje enake njegovim.

Uspeh, ki ga je dosegel dijak Vladimir Vajda, je obenem tudi bogato priznanje pedagoškemu vodstvu VI. gimnazije za delo in vzgojo mladine.

Občani pišejo...

TOVARIŠ UREDNIKI!

Vajeni smo že, da se v nogometu zgodi to in ono. Pravzaprav se vse vrti okoli denarja, tako da merimo moč nogometnih klubov in igralcev po milijonih. Pripadnost nogometnemu kolektivu je torej odvisna od finančne zmogljivosti društva. Tako je v poklicnem nogometu.

Kako pa je v nogometnih društvih, ki tekmujejo v nižjih tekmovalnih razredih?

Tudi v takih društvih ima veliko vlogo denar, le da zneski niso milijonski, ampak se vrtijo od 5 do 6 mestnih števil.

Skoraj bi zašel in pisal o razmerah v jugoslovanskem nogometu, čeprav že od vsega začetka mislim na nogomet v naši občini.

Se pred leti ko je Slovan igral v drugi zvezni ligi, sem lahko zasledil v vašem časopisu več prispevkov, ki so kritično ocenjevali vodstvo in politiko tega društva. Potem je nastopilo zatišje.

V zadnjem času pa je slišati več pripomb o delu nogometnega kluba Slavija, ki baže svoje igralce nagrajuje celo za udeležbo na treningu, za prestop h klubu pa nudi še kaj več.

Prepričan sem, da te razmere poznate in upam, da ni skrivnost, če se o tem piše.

Zanima me zlasti, koliko je v tem resnice in kaj o tem sodijo najvišji družbenopolitični forumi v občini.

Jože Bregar

Pripis uredništva:

Uredništvo Nsk je pismo tovariša posredovalo upravi nogometnega kluba Slavija in jo zaprosilo za ustrezen odgovor. Ko ga bomo dobili, ga bomo objavili.

Uredništvo

Postanite tudi Vi naročnik

Naša SKUPNOST

GLASILO SZDL LJUBLJANA-MOSTE-POGLJE

Nove knjige v LK Moste

junij — julij 1967.

Ernest Adamič: Ljudje v viharju; Dimiter Angelov: Na življenje in smrt; Antologija ruske fantastike XIX i XX veka; Isaac Asimov: V svetu ogljika; Lojze Bizjak: Gornja Vipavska v Narodnoosvobodilni vojni; Anton Breznik: Zivljenje besed; Vladimir Bračič: Vinodolne Haloze; Alfred Edmund Brehm: Kako žive životinje; Radule Butorović in Albert Klun: Tretja prekomorska brigada; Arthur C. Clarke: Podoba prihodnosti; Franc Detela: Zbarno delo. 5. knj.; Janez Gradišnik: Slovensčina za Slovence; Matevž Hace: Korenine se trgajo; Stefan Heym: Oči razuma; Anton Ingolič: Nebo nad domačijo; James Joyce: Ulikses. 1. knj.; Jože Kerženčič: Domačija; Karel Leskovec: Križpotja; Ljubljana in njeno turistično zaledje; France Lokar: Posute ceste; Ernst Löndorff: Pekel na Jacintu; Mihailo Marić: Sorge, obveščevalci stoletja; Hans Mayer: Pogledi na savremenu književnost; Karl May: Vinetou 1, 2, 3. knj.; Vinetoujevi dediči. Zaklad v srebrnem jezuru; Friedrich Michael: Gospa z dobrimi priporočili; Michel Mohrt: Ujet

nik morja; Zdravko Neuman: Od želje do odločitve pri izbiri poklica; Osnovni zakon o zdravstvenem osiguranju i Osnovni zakon o organizaciji i finansiranju socijalnog osiguranja; Miroslav Pečujlić: Klase i savremeno društvo; Ela Peroci: Pozabljene pravljice; Mirko Petrović: Dečki s trogelnega trga; Denis Poníž in Ferdinand Miklavc...: Knjiga 441; Heinz Richter: Nova škola radio-tehnike i elektronike -4. knj.; Jean Rousset: Franc Liszt; Sodobna japonska keramika; Emil Sovdat: Tom, kjer teče bistra Zilja; Igor Stravinski: Moje shatanje muzike; Leopoldo Sudolčan: Dobrijska balada; Magda Szabó: Ples v maskah; Sutjeska; Saša Vegri: Zajtrkujem v urejenem naročju; Roman Vlach: Poletje na Portugalskem; Mirko Vujačić: Ko zvezde postanejo igračke; Monika Warneńska: Alarm na riževih poljih; Jane Watson Werner: Svet znanosti; Egon Wiberg: Anorganska kemija; Zakon o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji; Zakon o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji.

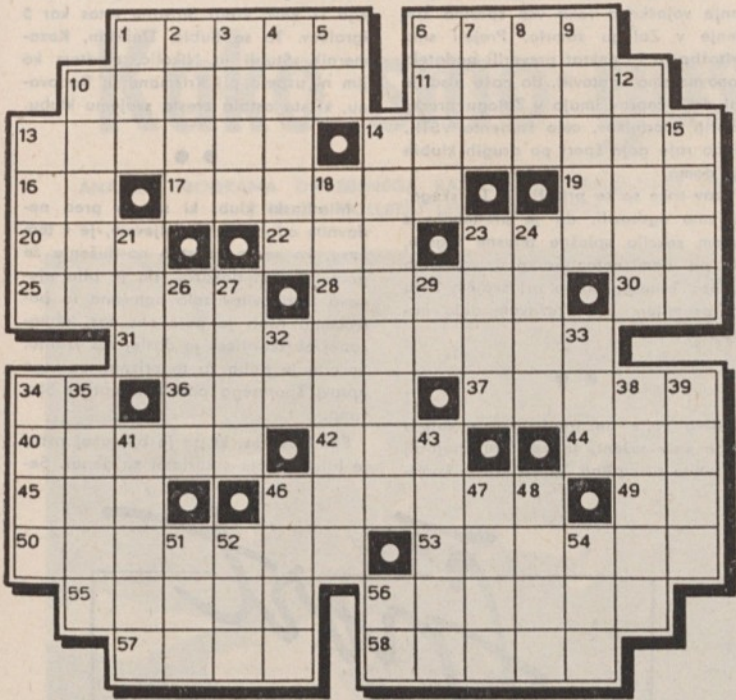

ŠE EN POSNETEK IZ NOVIH JARŠ: NOTRANJŠČINA NOVE SAMOPOSTREŽNE TRGOVINE! BERITE ČLANEK NA SEDMI STRANI!

Pomisljigani

Križanka

VODORAVNO: 1. glavni izdelek tovarne v Vevčah, 6. okensko steklo, 10. letovišče na Gorenjskem, kjer ima počitniški dom tudi skupnost za organizacijo počitnic delovnih kolektivov iz naše občine, 11. sredozemska rastlina, katere stilizirani listi so krasili korintske stebre, 13. drugo ime za lovskega leoparda, ki živi v afriških stepah in savanah, 14. narodna junakinja iz naše občine, ki je bila ustreljena leta 1942 na dvorišču tovarne Saturnus (Vida), 16. avtomobilska oznaka Ogulina, 17. znanstveno načelo, pravilo, 19. ime odstavljene predsednika kitajske republike Sao Čija, 20. član košarkarskega kluba Slovan, 22. ptica ujeta (brkati), 23. zračni duh iz Shakespearove drame Vihar, 25. pozitivna elektroda, 28. neznana ženska, 30. kemični znak za radij, 31. sestavina, sestavni del, 34. kratka za »tega meseca«, 36. priljubljen roman umrlega slovenskega pisatelja Janeza Jalna o življenju koliščarjev, 37. žila utripalnica, 40. košarkar Slovana, 42. grška črka, s katero označujemo neznanko v matematiki, 44. kratka za negovorno besedo, 45. orel iz germanske mitologije, 46. šahovska figura, 49.

veznik, samoveznica, 53. človek, ki se nepoklicno ukvarja s čim, 55. pripovedno pesništvo, 56. umetnik s čopičem in barvami, 57. britansko oporišče na jugu Arabskega polotoka, ki se bojuje za neodvisnost, 58. del Panonske nižine severovzhodno od Donave in Tise.

NAVPIČNO: 1. pravoslavni duhovnik, 2. vrsta poldragega kamna, 3. zmečkan krompir, 4. industrija transportnih in hidravličnih strojev v naši občini, 5. začetnici velikega slovenskega impresionističnega slikarja, 6. očarljivost, mikavost, 7. vzdevek nekdanjega ameriškega predsednika Eisenhowerja, 8. jadranski otok, 9. letopis, kronika, 10. ubežnik, dezertar, 12. rojstni kraj Karla Marxa v Zahodni Nemčiji, 13. visoka vzpetina, 14. vrtna rastlina trajnica, katere koren uporabljajo v zdravilstvu in industriji parfumov, 15. popotna bisaga, 18. nauk o govorništvu, 21. član našega košarkarskega kluba Slovan, 23. mozoljavica po obrazu, 26. obdobje, 27. starorimski bog ljubezni, 29. oblika pomožnega glagola biti, 32. kemični znak za svinco, 33. ime ameriškega humorističnega pisca Buchwalda, 34. pritisk, 35. ripsasta svilena tkanina z vtisnjenimi

spreminjativim zorc, 38. tovarna perila v Celju, 39. Ober, 41. soteska, jarek, 43. velik kamen, 46. socialni položaj, 47. organska spojina, derivat, amoniaka, 48. pokrivalo otrok pri igri, 51. eno od čutil, 52. skandinavsko moško ime, 54. kradljivec, 56. kemični znak za antimon.

Posetnica

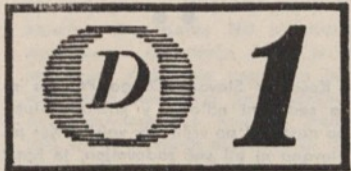
Tov.
ANA JEKLAR

Ana je zaposlena v industrijskem obratu v naši občini. Kater obrat je to?

PREMEŠANE ČRKE

Vsak izmed nas DINOS pozna, industrijski obrat pa anagram da.

Rebus

ISKALNICA glavna mesta

PRIMOZ, KDAJ NAJ TE ZBUDIM? PEŠ TA NAŠ POSLOVODJA MATE NE PRI-DE DALEČ, ZATO POTUJE S PARIZAR-JEM. GABER NE MARA MEDU, NAJ-RAJE JE ČOKOLADO ZNAMKE STOCK. »HOLMOV VSAKEGA MATIRA«, NAM PRAIV MIHA, A GREGOR MISLI, DA NI TAKO DOBER. LINE SO ODPRTJE, ZATO VLEČE PREKO PRAGA. »MOJE ŽREBE OGRADO PRESKOČI«, SE HVALI MIHEL. SIN, KI STOJI TAM, SE JE VR-NIL IZ BONANZE.

V gornjih stavkih je skritih 15 evropskih glavnih mest.

(Primer za reševanje skrialnice: v stavkih — našA MANJA in Karel IMAta rada otroKA. IROkezi so star narod — so skrita trig lavna mesta: Aman, Lima in Kairo).

REŠITEV UGANK IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

KRIŽANKA: Vodoravno: 1. Maček, 6. spoj, 10. Titani, 11. teran, 13. Maroko, 14. Pokovec, 16. UN (United Nations), 17. satira, 19. one, 20. rja, 22. Ana, 23. stran, 25. Natun, 28. tkivo, 30. DT, 31. trepetlika, 34. ZK, 36. Noll, 37. Totra, 40. vokal, 42. EKA, 44. Aar, 45. Elo, 46. škarje, 49. V(ila) B(ukovec), 50. nogomet, 53. poleno, 55. nosek, 56. rastline, 57. jata, 58. Adana.

SATOVNICA: 1. Wallas, 2. lenoba, 3. opekar, 4. Ksaver, 5. vabilo, 6. Iranke, 7. predor, 8. Dolsko, 9. sekira.

POSETNICA: Nove Jarše
PREMEŠANE ČRKE: Dora — Rado
REBUS: vaterpolo (v A T, eR, pol O)

GREMO V KINO

KINO SPORED ZA MESEC SEPTEMBER

Kino »TRIGLAV«

- 1.— 3. »SKRIVNOSTNA SOSEDA« — ameriški film in »NA SVIDENJE, CHARLIE« — ameriški barvni cinemascope zabavni film.
- 4.— 5. »LJUBEZENSKA KLETKA« — francoski film.
- 6.— 7. »PRIKAZNI IZ SARAGOZE« — poljski zgodovinski cinemascope film (predstavi zaradi dolžine filma samo ob 17. in 20. uri!)
- 8.—10. »ZAKON MIMO ZAKONA« — ameriški barvni cinemascope western film.
- 11.—12. »BREZ POTNEGA LISTA V TUJI POSTELJI« — nemški film.
- 13.—14. »MOŽ Z ZLATO PIŠTOLO« (Warlock) — ameriški barvni cinemascope western film.
- 15.—17. »PROPAD RIMSKEGA CESARSTVA« — ameriški barvni spektakel v cinemascope. Predstavi zaradi dolžine filma ob 17. in 20. uri.
- 18.—20. »GLASNA ŠEPETANJA« — ameriški film, v katerem skupaj igrata Shirley Mac Laine in Audrey Hepburn.
- 21.—24. »STROGO ZAUPNO IPCRESS« — angleški barvni cinemascope vohunski film.
- 25.—26. »GREMO V MESTO« — italijansko-jugoslovanski film.
- 27.—30. »PRESTRELJENI DOLAR« — italijanski barvni cinemascope western film in »CRNI OREL« — mehiški barvni pustolovski-glasbeni film (predvidoma samo ob 16. uri!).

Kino »VEVČE«

- 1.— 3. »DEMONA« — francoski kriminalni film.
- 6.— 7. »LUCIJA« — slovenski film po povesti »Strici« Franca Saleškega Finžgarja.
- 8.—10. »OLD SHATTERHAND« — nemško-jugoslovanski barvni pustolovski film po romanu Karla Maya.
- 13.—14. »ZGORAJ NEBO — SPODAJ BLATO« — barvni francoski dokumentarni film iz pragozdov Nove Gvineje.
- 15.—17. »KARAVANA HRABRIH« — ameriški western film.
- 20.—21. »PRIKAZNI IZ SARAGOZE« — poljski zgodovinski spektakel v cinemascope.
- 22.—24. »PRIGODE TOMA IN JERRYJA« — ameriške barvne risanke.
- 27.—28. »CRNA KRONIKA« — španski film — drama.
- 29.—30. »H U D« — ameriški cinemascope film — drama z Zahoda.

Kino »ZALOG«

- film v cinemascope.
- 9.—10. »PTIČI« — ameriški barvni fantastični film.
- 16.—17. »SULEJMAN VELIČASTNI« — italijanski barvni cinemascope zgodovinski spektakel.
- 23.—24. »LEV« — angleški barvni film v cinemascope, posnet v Tanganjiki.
- 2.— 3. »KRVAVI KAPITAN« — španski barvni pustolovski film.
30. sept in
1. okt. »TAURUS, SIN ATTILE« — italijanski barvni zgodovinski spektakel v cinemascope.

Kino »ZADOBROVA«

- 2.— 3. »SULEJMAN VELIČASTNI« — italijanski barvni spektakel v cinemascope.
- samo 6. »DAN ZA LEVE« — italijanski widescreen film.
- 9.—10. »V SLUŽBI PANCH VILLE« — mehiški barvni pustolovski film.
- samo 13. »LOLITA« — angleški film — cinemascope.
- 16.—17. »NE JOČI, PETER!« — slovenska humoristična zgodba iz NOB.
- samo 20. »RAZBITO OGLEDALO« — ameriški cinemascope film — kriminalna drama.
- 23.—24. »KRIK STRAHU« — angleški film — grozljivka.
- samo 27. »PREMIŠLJENO DEJANJE« — sovjetski barvni komedija.
30. sept. in
1. okt. »SKRIVNOSTI PARIZA« — francoski barvni pustolovski film v cinemascope.

ZDRUŽENE PAPIRNICELJUBLJANA

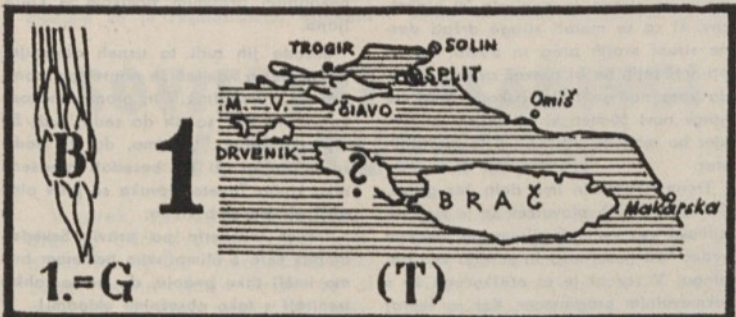
Sedež: Ljubljana — Vevče
Ustanovljene leta 1842.

IZDELUJEJO:

- SULFITNO CELULOZO I. a** za vse vrste papirja
PINOTAN — strojljni ekstrakt
BREZLESNI PAPIR za grafično in predelovalno industrijo: za reprezentativne izdaje, umetniške slike, propagandne in turistične prospekte, za pisemski papir in kuverte najboljše kvalitete, za razne protokole, matične knjige, obrazce, šolske zvezke in podobno
SREDNJEFINI PAPIR za grafično in predelovalno industrijo: za knjige, brošure, propagandne tiskovine, razne obrazce, šolske zvezke, risalne bloke itd.
KULERJE ZA KUVERTE, obrazce, bloke formularje, reklamne in propagandne tiskovine
KARTONE za kartoteke, fascikle in mape
RASTRIRAN PAPIR brezlesni in srednjefini za šolske zvezke, za uradne in druge namene
PELURNI PAPIR bel in barvan.

ZAHTEVAJTE VZORCE!

Rebus

Plavanje je zelo zdrav šport. Začetj je treba seveda zgodaj. Akcija NAUČIMO SE PLAVATI bo le tedaj uspela, če se bomo vsi zavzeli zanjo.

Razgovori s športnimi funkcionarji

Z Vilijem Pfundnerjem začnemo vrsto intervjujev s športnimi funkcionarji. To so ljudje, od katerih je odvisno delo klubov, od katerih je pravzaprav odvisen, ali kak klub dela ali ne. In še nekaj: prav malo jih je in — zastoj delajo. Dokler je klub neopazen, potem tudi o funkcionarjih ne ve nihče ničesar (pri pohvalah in podobno). Če klub doseže uspehe — za to pa so potrebna sredstva — tedaj pa je funkcionar še kako viden! On je ustvaril črni fond, od je dobil nedovoljena sredstva in storil vse, kar naj bi bilo narobe!

Ljudem namreč ne gre v glavo, da bi bilo mogoče kaj takega narediti le z večletnim poštvovalnim delom, sploh pa ne da bi kdo kaj takega delal zastoj.

Pa tudi taki ljudje so in če jih ne bi bilo, ne bi imeli ničesar, razen pouka telesne vzgoje v šolah.

Začnimo torej z enim najstarejših športnih delavcev v naši občini, dušo NK Slovan. Odgovoril nam je na nekaj vprašanj:

— Koliko časa se že ukvarjate s športom, kdaj in kako ste začeli?

... Pred 48 leti sem pričel telovaditi v kranjskem Sokolu. Ko smo se preselili v Šiško, ki je bila takrat središče Ljubljanskega nogometa, sem pričel igrati nogomet, in sicer kot mladinec v slavnem klubu Ilirija, ki sta ga tedaj vodila še bolj slavna, danes že pokojna Evgen Betteto in inž. Stanko Bloudek. Ta dva sta me tudi pritegnila k organizacijskemu delu.

— Koliko časa pa že delate pri Slovanu?

... Leta 1961 me je povabil v to društvo takratni predsednik mošćanske občine Ciril Fain, s katerim sva skupaj delovala kot nogometna funkcionarja že pred vojno.

Vili Pfundner

— Brez dvoma ste v svoji dolgoletni dejavnosti opravljali nešteto funkcij.

... Najprej sem bil referent za mladince pri Iliriji, zatem pa sekretar nogometne sekcije tega tedaj slavnega športnega društva. Obenem sem postal nogometni sodnik in sodil preko 150 tekem. Ker sem menil, naj bi se sodniki osamosvojili kot posebna organizacija, ki ne bo podrejena nogometni zvezi, so me izključili iz sodniških vrst. Pač pa so me na ljubljanski podzvezi določili za selektorja slovenske nogometne reprezentance. Tu sem bil leto dni, nakar so me določili za trenerja tedanje Mladike (na igrišču kasnejšega Slovana). Leta 1938 sem tam prenehal delati in začel nato šele leta 1945 v NK Svoboda. Leta 1961 sem začel delati pri NK Slovan, medtem pa sem bil med ustanovitelji občinske zveze za telesno kulturo in njen sekretar.

— Priznanja za to delo?

... Pred vojno sem prejel javno priznanje kot najboljši

slovenski nogometni sodnik, po vojni pa sem prejel plakete od okrajne zveze za telesno kulturo Ljubljana, občinske zveze za telesno kulturo Moste-Polje in od nogometnega kluba Slovan.

Sedaj pa osrednje vprašanje: kako je pri Slovanu sedaj, ko je izpadel iz slovenske lige?

... Rekel bi da so težave nepremostljive. Nogomet je postal nekaka črna ovca športa in v nemilosti pri družbenih delavcih (mislim tiste, ki odločajo o sredstvih). Seveda pa je res, da so v nogometu marsikakšni pojavi, ki so jasen odraz našega življenja. Je že tako. Standard raste, z njim vred pa tudi zahteve mladih. Kjer je vsega v izobilju, je samomet pa je naporen (a duhovit) premagovanje kaj malo. Nogošport, ki zahteva mnogo vadbe.

Ko smo že izpadli, vseeno lahko povem, da smo na to računali. Po izpadu iz II. zvezne lige nas je ostalo v klubu le še nekaj: Ostojič, Otrin, Burič in jaz. Zakleli smo se, da bomo začeli znova, s svojimi igralci in na čisti amaterski osnovi. To pa je pomenilo nastopati v slovenski ligi z mladinci. Kaj naj bi pričakovali drugega? Fantje so bili nad vse perspektivni — toda prišlo je še slabše: več dobrih igralcev nam je pobral sosedni klub ki smo mu ves čas doslej delali le usluge in nikoli vzeli niti enega igralca. Je že tako — »krvni davek za poštenost«.

Sedaj bomo morali začeti še z maljšimi. To ne bo težko, kajti novi Slovanov mladinski klub je najboljši magnet za mlade. In že vleče, le trajalo bo. Kako je pri Slovanu, sprašujete? 3 milijone starega dolga! Pa še sistem pokroviteljev za nas ni uspel, kajti podjetja so v težkem položaju. Na račun kvalitete dela smo morali odpovedati profesionalnemu trenerju.

Rad bi to priliko izrabil za apel na občane. Spomnite se, kako je končal nogometni klub Krim, rezervoar mladih talentov. To smo tudi mi, a tudi mi rezervoar talentov, ki naseda na oblube. Potrebujemo funkcionarje! Priključite se nam, kajti nismo še izgubili volje. Te nam ne manjka le denarja.

— Kaj mislite o dogodkih v letošnjem prestopnem roku profesionalnih nogometašev?

... Če žele milijoni naših ljudi profesionalni nogomet, naj ga imajo. Treba pa je ločiti amaterje od profesionalcev. Slednji naj se žive sami, tekovanje amaterjev pa je treba popestriti in mu dati večjo veljavo. Naj tekmujejo tudi za amaterskega prvaka Jugoslavije.

Letošnji prestopni rok je bil res nekaj umazanega. Ne krivim tovarišev iz Bežigrada. Morali so držati tempo z drugimi. Toda odgovarja naj oni, ki je to začel in dovolil. Če bi vse te milijone obrnili v izgradnjo objektov ali v vzgojo svojih nogometašev, bi s tem dosegli povsem drug učinek. Ali se spominjate Kranjca, Nikoliča, Zabajka in Moreta. Vsak da za to je treba požrtvovalnosti lahko vzgoji take igralce. To sti in dela.

Kratke iz športa

Nekako pred letom dni so neznani mladinci, doma verjetno iz Zelene jame, vdrl v delovadnico Partizana v Zeleni jami, razbili vrata in nekaj omar. Skoraj ob obletnici so ta podvig neznanci ponovili. Tudi sedaj so to storili mladinci iz Zelene jame, čeprav zopet ni točno znano kdo bi to bil. Tokrat se niso zadovoljili le z razbijanjem, ampak so prešli že na krajo. Stvar utegne biti prav nevarna, saj so odnesli 3 malokalibrske puške, pištolo in okoli 40.000 kosov različne municije. Vzeli so tudi vojaško puško, vendar so jo našli že naslednji dan za ograjo nekdanjega Titovega doma. Vse naštetu je bilo last občinskega strelskega odbora, skrbno spravljeno, a vse kaže, da so zlikovci skladišče natančno poznali.

Očitno je, da stvar postaja resna. Poleg tega, da trpe škodo športne organizacije, ki se že tako komaj otepa jo dolgovi, so ogroženi celo občani. Vse kaže, da bodo morali varnostni organi resneje ukrepati, kot so doslej.

Nogometaši Slavije so se vrnili z enomesečne turneje po Italiji, Franciji in Avstriji, kjer so nastopali s spremenljivimi uspehi. Pred začetkom slovenske nogometne lige pa so odšli še na priprave za naporno ligaško tekovanje. Za amaterje so to malce hudji napori.

Košarkar Slovana Drago Peterka se je sedaj ni odločil, v katerem klubu bo nastopal po vrnitvi iz vojske. Ker pri Slovanu ni bil več zadovoljen, je hotel prestopiti k Olimpiji. Ko iz tega ni bilo nič, se je vrnil in ko so vsi mislili, da bo pri Slovanu tudi ostal, je sporočil, da odhaja v Split. In zopet kaže, da tudi iz tega ne bo nič, ra-

zen seveda slab vtis, ki nekdanji najboljšemu Slovanovemu strelcu brez dvoma ne koristi.

V prejšnji številki NsK smo pisali, da je po odhodu Vilka Sluge na odsluženje vojaškega roka vse športno življenje v Zalogu zamrlo. Prejeli smo pritožbo in že enkrat preverili podatek. Ponovno smo ugotovili, da naše pisanje žal drži, čeprav imajo v Zalogu precej dobrih športnikov, celo študente VŠTK, ki pa raje goje šport po drugih klubih kot doma.

Prav tako so se pritožili iz Dolskega. Tu smo ugotovili, da je prenehala z delom sekcija splošne telesne vzgoje, da pa namiznoteniška pod vodstvom Janeza Tomšiča, ki je pri svojem delu žal osamljen, kljub težavam dela naprej.

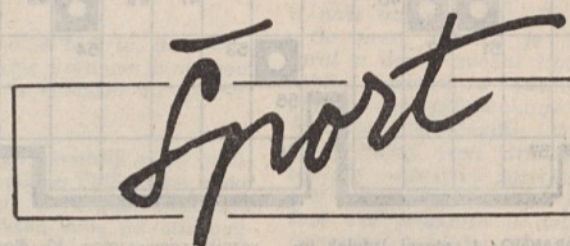
Poleg volje do treninga, za katero pride šele talent, je za šport najbolj potrebna disciplina. Boljši kot je šport-

četrti mesto namesto tretje v tekmovalnih zmagah za slovenski plavalni pokal.

Prič, odkar brcajo usnjeno žogo na vzhodnem delu Ljubljane, se je dogodilo, da klub naše občine »kapra« igralce iz drugega kluba, in to celo takrat, ko je le-ta v kritičnem položaju. Po precej ne-fair metodah je NK Slavija iz Vevč vzela Slovanu letos kar 5 igralcev. To so Šubic, Dežman, Kozamernik, Štuhli in Nikolič, medtem ko jim ni uspelo pri Križmanu in Radovanu, ki sta ostala zvesta svojemu klubu.

Mladinski klub, ki so ga pred nedavnim odprli na Kodeljevem, je v tem času, ko se je začetno navdušenje že poleglo, sam dokazal, da je bila njegova ustanovitev zelo potrebna in posrečena. Klub je poln ves čas, obnashanej obiskovalcev je doslej res vzorno. Seveda je treba za to priznati zasluge upravi športnega parka in upravi Slovana.

Edini poskus, ki pa je bil takoj zatrt, je bilo igranje s kartami za denar. Se-

nik, več discipline zahteva to od njega. Trenerji sicer najboljšim včasih pogledajo skozi prste, a trener plavalcev Slavije Gašperin ne ravna tako. Eden najboljših plavalcev Slavije je prišel na bazen šele 20 minut pred tekmo z Ilirijo, tako da ne bi imel dovolj časa za temeljito ogrevanje. Trener mu je prepovedal nastop, čeprav so tako izgubili dragocene točke in zasedli zato

daj so v klubu vpeljali izkaznice. Dobi jo lahko vsak mladinec, samo da plača mesečno članarino 50 starih dinarjev. To je seveda potrebno, kajti to je samo po sebi opozarja na red. Razumljivo je, da bo kdo tudi skušal izrabljati gostoljubnost kluba. Zadnjič smo opazili mladince, ki je kupil oranžado, pa se potem s steklenico odpeljal. Opozorilo je zaleglo.

Njihov dom je voda

Seveda, to so ribe.

Res, ampak še...? Raki, školjke, jurgulje-čolni in — plavalci. Kako: tudi voda bi bila dom ljudi? Da, medtem ko se vsi pritožujemo nad neznošno vročino, delajo plavalci dvakrat dnevno — v vodi.

Kdo pa je na Vevčah bolj priden, težko rečemo: ali so to plavalci ali pa graditelji novega olimpijskega bazena, ki ga delajo kakih 50 m stran od sedanjega bazena. Zunanja dela na bazenu se že bližajo koncu, plavalci pa višku svoje tekmovalne sezone.

Kako se je porajal plavalni klub Slavija, je znano. Pionirji, s katerimi so pred leti začeli, preračajo sedaj v mladince, za njimi pa prihaja nov rod mladih plavalcev, stari problemi pa se večajo. V majhnem, 33-metrskem ba-

zenu morajo izrabiti čas, ko ni kopalcev. Zjutraj, ko ni še nikomur do kopanja, in zvečer, ko najvnetejši kopalci že zapuste bazen, trenirajo vneti plavalci. Zaradi majhnega prostora je seveda potrebna strožja disciplina pri treningu, s katero pa trener Gašperin in njegov pomočnik Prevodnik nimata težav.

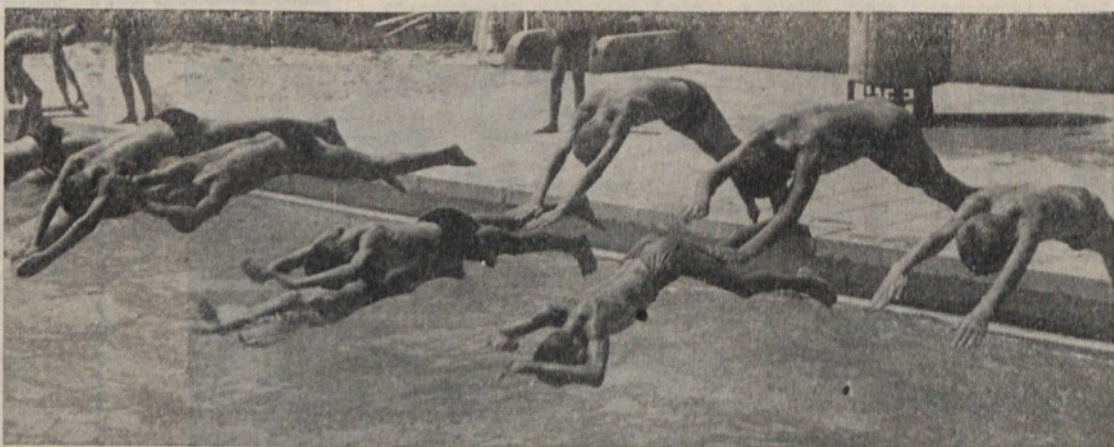
Ko smo jih pred nedavnim obiskali, smo se morali čuditi, kako je mogoče trenirati v takih pogojih. Na 4 tekmovalnih stezan je treniralo 20 plavalcev, ki so se morali strogo držati desne strani svojih prog in paziti, da se pri srečanjih ne bi preveč ovirali. Seveda zato nad vse težko čakajo, kdaj bo gotov novi 50-metrski olimpijski bazen, kjer bo mogoče postaviti 8 tekmovalnih stez.

Trener Gašperin ima dela čez glavo. Stevilo aktivnih plavalcev se je zvišalo, njihova vse večja kvaliteta pa zahteva vedno več pozornosti in seveda več treninga. V sezoni je to oteženo še s tekmovalnim programom. Ker so skoraj

vsi še mladinci, morajo nastopati tako na članskih tekmovalnih kot na mladinskih. Ta tekmovalja pa so večkrat istočasno, pa se dogodi, da se odpravijo potem na važnejše tekmovalje. Tako niso mogli sodelovati nam ladinskem državnem prvenstvu, ki je bilo v ranju, kr so tekmovali v slovenski plavalni ligi. Tu so bili v svoji skupini sicer drugi, vendar pa so dosegli svoj največji uspeh v tekmovalju za plavalni pokal Slovenije, kjer so osvojili 4. mesto pred nekdanjim državnim prvkom — Ljubljano.

Seveda jih tudi ta uspeh obvezuje. Pričakujemo namreč še naprej podobne uspehe v mladinskih in pionirskih konkurencah, kjer so jih do sedaj tudi že redno dosegali. Upajmo, da jih bodo še naprej, kajti po besedah predsednika kluba Toneta Novaka so prav pionirji glavna skrb kluba.

Trener Gašperin pa pravi: Seveda, ampak šele z olimpijskim bazenom bomo imeli take pogoje, da bomo lahko trenirali s tako obsežnimi ekipami!

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU: PRED ZAČETKOM POUKA SE SKOK V VODO, DA BOSTA KONEC POČITNIC IN PRICETEK POUKA KAR NAJBOLJŠA!